

Allahin, Armeliaan Armahtajan nimeen

Johdanto

Totisesti, kaikki ylistys kuuluu Allahille. Häntä ylistämme, ja Hänen apuaan ja anteeksiantoaan etsimme. Häneen turvaudumme omaamme ja tekojemme pahuutta vastaan. Ketä Allah johdattaa ei kukaan ole eksyttävä, ja kenet Allah jättää johdatusta vaille ei kukaan voi johdattaa. Todistan ettei ole mitään muuta palvonnan arvoista kuin Allah, eikä hänellä ole kumppaneita; ja todistan, että Muhammad on hänen palvelijansa ja Lähettiläänsä. Allah siunatkoon Muhammadia, hänen perhettään ja seuralaisiaan ja ketä tahansa, joka seuraa heitä hyvydessä. Pitäköön Allah heidät turvassa kaikelta pahuudelta.

Islamilaisen monoteismin tuntemus on jaloin ja arvokkain tieto, ja sen osaaminen on muslimin tärkein velvollisuus. Siihen sisältyy Hänen nimensä ja ominaisuuksiensa tuntemus sekä tietämys Hänen oikeuksistaan meitä kohtamme. Lisäksi on se alku tielle, joka johtaa Allahin ja Hänen Pyhien Lakiensa luokse.

Näistä syistä kutsuivat kaikki Allahin lähettiläät ihmisiä tämän tiedon ja ymmärryksen luo. Allah sanoo Koraanissa:

Emme lähettänyt ennen sinua ainoatakaan lähettilästä, jolle emme olisi ilmaissut: »Totisesti, ei ole muuta jumalaa kuin Minä, siksi palvelkaa Minua.» [21:25]

Allah itse todistaa Ykseydestään, samoin kuin enkelit ja tietämyksen saaneet ihmiset. Allah sanoo:

Jumala todistaa, ettei ole muuta jumalaa kuin Hän. Samoin enkelitkin ja ihmiset, joilla on tieto ja jotka pysyvät totuudessa, todistavat: »Ei ole muuta jumalaa kuin Hän, mahtava, viisas». [3:18]

Islamilaisen monoteismin ollessa näin merkittävässä asemassa on jokaisen muslimin velvollisuus vaalia sitä etsimällä ja opettamalla tietoa siitä, pohtimalla sitä ja uskomalla siihen. Näillä tavoin voi uskontonsa perustaa järkähtämättömään vakaumukseen, varmuuteen ja alistumiseen, ja tyytyväisin mielin korjata uskonsa hyvät hedelmät.

Islamin uskonto (Diin)

Allah teki islamista palvelijoilleen täydellisen uskonnon sinetöimällä sen profeetta Muhammadin □ kautta. Mitään muuta uskoa tai uskontoa ei koskaan tulla hyväksymään.

Allah on sanonut:

Muhammed ei ole kenenkään miehenne isä, vaan Hän on Jumalan sananjulistaja ja profeetoista viimeinen, heidän sinettinsä. Jumala on kaikkietävä. [33:40]

Allah, Ylistetty, on sanonut myös:

Tänä päivänä Minä olen saattanut täydelliseksi teidän uskontonne ja sallinut mielisuosioni

ylenpalttisesti tulla teidän osaksenne, olen armossani antanut Islaamin teidän uskonnoksenne.
[5:3]

Edelleen Allah sanoo:

Mutta jos joku pitää uskontonaan jotakin muuta kuin Islaamia, niin Jumala ei sitä koskaan hyväksy, ja kuoleman jälkeen hän on joutuva kadotettujen joukkoon. [3:85]

Allah on velvoittanut ihmiskunnan ottamaan Islamin uskonnokseen ja siten alistumaan Hänelle.
Puheessaan Lähettiläälleen ☐ Allah sanoo:

Sano: »Ihmissuku! Olen totisesti Jumalan lähettiläs teille kaikille, taivaassa ja maan päällä; Hänen, jonka on valta taivaassa ja maan päällä; ei ole muuta jumalaa kuin Hän, Hän antaa elämän ja kuoleman. Uskokaa siis Jumalaan ja Hänen lähettiläeseensä, oppimattomaan profeettaan, joka uskoo Jumalaan ja Hänen sanoihinsa, ja seuratkaa Häntä, jotta tulisitte oikealle tielle!» [7:158]

Sahih Muslimiin on merkitty Abu Hurairahin kertomaksi, että Allahin lähettiläs ☐ sanoi:

Kautta Hänen, jonka kädessä Muhammadin sielu on, ei kukaan tämän maan kansasta, olipa hän juutalainen tai kristitty, kuole epäuskossa siihen mitä on minulle lähetetty olematta yksi Helvetin tulen asukkaista.

Usko profeettaan on kaiken hänelle lähetetyn totena pitämistä ja hyväksyen noudattamista, eikä siihen riitä pelkkä hänen sanomansa hyväksyminen sisimmässään. Tästä syystä ei Abu Talib ollut yksi Profeettaan ☐ uskovista, vaikka hän vakuuttui kaikesta Profeetalle ☐ lähetetystä ja jopa todisti, että Islam on uskonnoista paras.

Islamilainen uskonto käsittää kaiken sitä edeltäneissä uskonnoissa ilmenneen hyvyyden. Kuitenkin se eroaa edeltäjistään olemalla sopiva uskonto kaikille ihmisille kansaan, paikkaan tai aikakauteen katsomatta. Allah sanoo puheessaan Lähettiläälleen ☐:

Näin Me olemme ilmaissut sinulle (Muhammed) Totuuden kirjan varmentaksemme edeltäkäyneet kirjoitukset ja säilyttäksemme niiden tarkkuuden [5:48]

Islamin soveltuvuus kaikkiin aikoihin ja kaikkiin paikkoihin tarkoittaa, että joka siitä pitää kiinni ei koskaan toimi vastoin hänen ja kansansa hyötyä. Islamin usko on itseasiassa asioiden oikeellisuuden takana, eikä sitä ole tarkoitettu palvelemaan mitään tiettyä kansaa tai ajanjaksoa, minkälaiseksi jotkut ovat sen tarkoitusta yrittäneet vääristää.

Islam on totuuden uskonto, jota kunnollisesti noudattavalle Allah antaa apunsa ja voiton kaikista muista uskonnoista. Allah on sanonut:

Hän on lähettänyt sananjulistajansa tuomaan opastuksen ja totuuden uskonnon, jotta Hän saattaisi sen voittoon kaikkien muiden uskontojen rinnalla, vaikka monijumalaiset ovatkin sitä vastaan. [61:9]

Allah sanoo myös:

Jumala lupaa tehdä ne, jotka uskovat ja suorittavat hyviä tekoja, uskottomien vallan perijöiksi maan päällä, samoin kuin Hän teki heidän edeltäjänsäkin; ja Hän vahvistaa heidän uskontonsa, jonka Hän heille on hyväksynyt; ja totisesti Hän on vaihtava heidän pelkonsa varmuudeksi: »He palvelevat Minua yhdistelemättä Minuun ketään muuta. Ketkä tämän jälkeen eivät usko, he ovat kurittomia ihmisiä.» [24:55]

Islamin uskossa on kysymys niin uskosta kuin laistakin; se on täydellinen sekä uskomuksissaan että säädöksissään.

Se kääsee Allahin ykseyden tunnustamiseen ja kieltää kumppaneiden asettamisen Hänelle.

Se kääsee totuudellisuuteen ja kieltää valheellisuuden ja vääryyden.

Se kääsee oikeudenmukaisuuteen ja kieltää epäoikeudenmukaisuuden.

Se kääsee luottamuksen täyttämiseen ja kieltää petollisuuden.

Se kääsee lupauksista pitämiseen ja kieltää vilpillisyyden.

Se kääsee kuuliaisuuteen vanhempiaan kohtaan ja kieltää olemasta heitä kohtaan tottelamaton.

Se kääsee olemaan hyvä naapureitaan kohtaan ja kieltää heidän vahingoittamisensa.

Yleisesti ottaen voidaan sanoa, että Islam kääsee hyveellisyyteen edellyttäen hyviä ja hurskaita tekoja, kieltäen pahuuden ja vahingolliset teot. Totisesti, Allah sanoo:

Totisesti, Jumala kääsee jakamaan oikeutta, tekemään hyvää ja harjoittamaan armeliaisuutta sukulaisianne kohtaan; ja Hän kieltää riettaudet, pahuuden ja kapinoimisen; Hän kehoittaa teitä ottamaan vaarin. [16:90]

Islamin pilarit

Islam perustuu viiteen pilariin, jotka mainitaan Abdullaha ibn Umarin § kertomassa hadithissa. Profeetta ☐ sanoo:

Islam rakentuu viidelle pilarille: Sen todistaminen, ettei millään muulla ole oikeutta tulla palvotuksi kuin Jumalalla yksin ja Muhammad on hänen palvelijansa ja lähettäjänsä, rukousten suorittaminen, almuveron maksaminen, Ramadanin paastoaminen ja pyhiinvaelluksen suorittaminen.

Kertojalta kysyttiin:

Pyhiinvaellus vai Ramadanin paastoaminen?

Johon kertoja vastasi:

Ei (pyhiinvaellus tule ensin), vaan Ramadanin paastoaminen ennen pyhiinvaellusta, näin olen sen Allahin Lähettiläältä kuullut. (al-Bukhari ja Muslim)

Tässä hadithissa mainitut viisi pilaria ovat seuraavat:

1. **Shahada: Todistus, ettei millään muulla ole oikeutta tulla palvotuksi kuin Jumalalla yksin** on vakaata uskoa ja suullinen ilmoitus tämän todistuksen paikkaansapitävyydestä. Näin todistava sitoutuu todistukseensa yhtä vakaasti, kuin olisi sille silminnäkijänä.

Vaikka todistetaan enemmän kuin yhdestä asiasta (Allahin ykseys ja että Muhammad ﷺ on Hänen profeettansa), tämä todistus lasketaan yhdeksi pilariksi. Tähän on kaksi mahdollista syytä. Ensinnäkin Allah = ilmoittaa sanomansa Lähettiläänsä ﷺ kautta. Täten todistus, että Muhammad on Allahin lähettiläs on olennainen täydennys todistukseen *la ilaaha illallah* ja todellisuudessa siihen jo itsessään sisältyvä osa. Toiseksi nämä kaksi todistusta ovat tarpeellisia tekojen vakauden ja hyväksynnän kannalta. Yksikään teko ei ole hyvä eikä sitä hyväksytä, ellei se täytä kahta ehtoa: Teon on oltava puhtaasti Allahin vuoksi (Ikhlas) ja Lähettilään ﷺ opastamalla tavalla tehty. Toimimalla puhtaasti Allahin vuoksi eletään todeksi todistusta *la ilaaha illallah*, ja tottelemalla Lähettilästä ﷺ täytetään todistus *Muhammad abdullaahi wa rasuulu* (Muhammad on Allahin palvelija ja Lähettiläs).

2. **Rukousten (Salah) suorittaminen** on Allahin palvontaa parhaalla ja Hänen arvolleen sopivalla tavalla, täsmällisesti noudattamalla määrättyjä rukousaikoja ja -asentoja. Rukouksen hyödyt ovat monet: tyyneys, sisäinen rauha, onnellisuus ja tyytyväisyys, sekä pahoista ja julmista teoista estäminen.

3. **Almuveron (Zakat) maksaminen** on Allahin palvontaa antamalla määrätyn summan pakollisia almuja varallisuudestaan ja omaisuudestaan. Hyväntekeväisyys puhdistaa sydämen saituuden ja ahneuden iljettävyyksistä ja tuo hyötyä yhteisölle sekä apua puutteenalaisille muslimeille.

4. **Ramadanin paastoaminen** on Allahin palvontaa paastoamalla islamilaisen kalenterin Ramadan-kuukauden ajan aamun sarastuksesta auringonlaskuun pidättäytymällä kaikesta ruoasta, juomasta ja seksuaalisesta kanssakäymisestä. Paastoaminen opettaa pidättäytymistä siitä mikä on kiellettyä ja Allahille epämieluisaa.

5. **Pyhiinvaellus (Hajj)** Mekkaan on Allahin palvontaa siihen kuuluviin pyhiin menoihin osallistumalla. Sen hyötyihin kuuluu itsensä harjaannuttaminen varallisuutensa ja ruumiillisten voimiensa kuluttamiseen äärimmäisyyksiin asti Allahin miellyttämiseksi. Tämän takia on Hajj yhdenlaista Jihadia (ponnistelua ja kamppailua) Allahin tiellä.

Tässä mainitut hyödyt monien muiden, mainitsematta jääneiden kanssa nostattavat muslimiyhteisössä puhdassydämyyttä ja oikeudenmukaisuutta Allahin luotuja kohtaan, ja laskevat sen perustukset totuuden uskoon ja Allahin vilpittömään palvontaan. Hallitsemalla islamilaisen lain perusteet ovat ne perusta teoille, jotka eivät voi johtaa harhaan; vain uskonnolliset velvoitteensa täyttämällä voi islamilainen valtio tai yhteisö kukoistaa ja menestyä. Näiden velvollisuuksien puutteellinen suorittaminen puolestaan johtaa meneistyksen laskemiseen ja kukoistuksen sammumiseen.

Tästä periaatteesta todistavat seuraavat jakeet Koraanista:

Mutta jos kaupunkien asukkaat olisivat pysyneet uskossa ja jumalanpelossa, olisimme Me totisesti siunanneet heitä runsaasti sekä taivaasta että maasta käsin; mutta he punoivat valhetta, ja silloin Me yllätimme heidät ansionsa mukaan. Ovatko kaupunkien asukkaat varmat siitä, ettei Meidän voimamme heidän ylitsensä lankea yön aikaan heidän nukkuessaan? Ovatko kaupunkien asukkaat turvassa Meidän voimaltamme valoisan päivän aikaan huvitellessaan? Ja ovatko he sitten turvassa Jumalan suunnitelmilta? Eihän kukaan kuvittele olevansa turvassa Jumalan aikeilta paitsi perikatoon kulkevat ihmiset. (7:96-99)

Tarkastelemalla maailman kansojen historiaa voimme löytää opetuksia niille, jotka ottavat niistä vaarin ja ovat vilpittömiä. Totisesti, Allahin apua me etsimme.

Islamin uskon perusteet

Uskon (iiman) pilarit

Kuten on jo aiemmin selitetty, Islamin uskonnon muodostavat *Aqiida* (uskontunnustus, usko ja uskomukset) ja *Shari'a* (ilmestyksissä saadut lait). Joitain Sharian pilareita mainittiin jo edellä, *Aqiidan* perusteet ja pilarit ovat usko:

- 1) Allahiin
- 2) Hänen enkeleihinsä
- 3) Hänen kirjoihinsa
- 4) Hänen lähettiläisiinsä
- 5) Ylösnousemuksen päivään, ja
- 6) *Qadariin* (kohtalo ja ennaltamäärääminen) hyvine ja pahoine seurauksineen.

Nämä pilarit ja perusteet mainitaan Allahin Kirjassa ja Hänen Profeettansa ﷺ *Sunnassa* (elämäntapa ja perimätieto).

Allahin Kirjasta esimerkkinä on otettu Hänen sanansa:

Hurskautta ei ole se, että käännätte kasvonne Itään tai Länteen, vaan hurskaita ovat ne, jotka uskovat Jumalaan ja Viimeiseen päivään, enkeleihin, Pyhään kirjaan ja profeettoihin ja rakkaudesta Häneen antavat omaisuudestaan omaisilleen, orvoille, köyhille, vaeltajille, kerjäläisille ja orjien vapauttamiseksi sekä harrastavat oikeata rukouselämää, antavat almuja, tehtyään jonkun sopimuksen täyttävät sen, jotka ovat kärsivällisiä ahdistuksessa, vastoinkäymisessä ja puutteen aikana; nämä ovat niitä, jotka ovat vanhurskaita, niin, nämä ovat jumalaapelkääväisiä. [2:177]

Ja Allahin Kirjassa mainitaan Qadarista:

Olemme totisesti luonut kaiken oman mittansa [Qadar] mukaan, ja Meidän käskymme on nopea

kuin silmänräpäys. [54:49-50]

Samoin kuin Profeetan ☐ Sunnassa, jossa enkeli Jibriilin kysyessä iimanista hän ☐ vastasi:

iiman on uskoa Allahiin, Hänen enkeleihinsä, Hänen kirjoihinsa, Hänen lähettiläisiinsä, Viimeiseen päivään, ja uskoa Qadariin ja mitä hyvää tai pahaa se tuo. (Muslim)

Usko Allahiin

Uskoa Allahiin käsittää neljä puolta:

Ensimmäiseksi: Usko Allahin olemassaoloon, jonka pohjana ovat:

1. *Al-Fitrah* (luonnollinen taipumus totuuden puoleen)
2. *Al-Aql* (järki ja pohdinta)
3. *Ash-Shari'ah* (ilmestykset ja kirjoitukset)
4. *Al-Hiss* (aistein havaittavissa olevat merkit)

1. *Al-Fitran* todiste Allahin olemassaolosta on jokaisen luodun synnynnäinen usko luojaansa ilman minkäänlaista ennaltasaatua ohjeistusta tai oppia. Kukaan ei poikkea tästä synnynnäisestä ja luonnollisesta uskosta muuten kuin turmelevien ulkoisten vaikutusten johdosta, jotka saavat sydämen poikkeamaan ja etäntymään uskosta. Profeetta ☐ sanoo:

Jokainen lapsi syntyy *Fitran* tilassa, mutta hänen vanhempansa tekevät hänestä juutalaisen tai kristityn tai zarahustralaisen. (al-Bukhari)

2. Nykyiset ja niitä ennen olemassa olleet asiat ovat Allahin olemassaolon järkiperaisiä (*al-Aql*) todisteita; niillä on täytynyt olla luoja ja alullepanija. Ne eivät ole voineet itseään luoda tai pelkän sattuman kautta syntyä. Itseään ne eivät ole voineet luoda, sillä ennen olemassaoloaan eivät ne olleet mitään – ja kuinka voisi olemassaolematon, voimaton ja riittämätön, kyetä luomaan? Eivätkä ne ole voineet tulla olevaksi sattuman kautta, sillä jokaisella tapahtumalla on syynsä. Luomakunnan suurenmoisessa järjestyksessä ja yhtenäisyydessä on havaittavissa täydellinen harmonia syiden ja seurausten välillä. Kaiken tämän valossa olisi mahdotonta uskoa sen syntyneen pelkän sattuman kautta; kuinka voisikaan sattuman tuloksena syntyä mitään niin järjestäytyntä ja johdonmukaisesti kehittyvää kuin tämä maailmankaikkeus?

Kun kerran ei tämä luomus ole voinut itseään luoda tai sattuman kautta syntyä, on sillä oltava luoja ja alullepanija. Hän on Allah, maailmankaikkeuden herra ja siitä huolehtija. Allah, ylistetty, mainitsee nämä järkiperaiset todisteet Koraanissa Vuoren suurassa (at-Tuur)

Onko heidät luotu tyhjästä vai ovatko he luoja? [52:35]

Ihmiskunnalla on siis oltava luoja, sillä kuten äskeinen jae osoittaa, eivät ihmiset ole itseään luoneet tai ilman luoja syntyneet, vaan ovat Allahin = luomuksia. Allahin lähettilään ☐ lukiessa tätä suuraa ja

tullessa kohtaan:

Onko heidät luotu tyhjästä vai ovatko he luojia? Tai ovatko he luoneet taivaat ja maan? Ei, heillä ei ole varmuutta. Tai onko heillä hallussaan Herransa aarteet, tai onko heille annettu ehdoton valta? [52:35-37]

...sanoi Jubair ibn Mut'im § ollessaan vielä tuolloin monijumalainen:

On kuin sydämeni olisi lentänyt ulos minusta

Tai toisen kertoman mukaan:

Tämä oli ensimmäinen kerta, kun *iiman* astui sydämeeni (al-Bukhari)

Käytännössä tämä todiste ilmenisi esimerkiksi siten, että kuulisit jonkun kertovan kauniiden puutarhojen ympäröimästä valtavasta palatsista ylellisine sisustuksineen ja kaikkine mukavuuksineen. Kun annettuaan tarkan kuvauksen palatsin hienouksista hän kertoisikin palatsin rakentaneen itse itsensä tai tulleen tyhjästä, pitäisit varmasti hänen väitettään naurettavana hölynpölynä. Näin ollen voiko kukaan tosissaan väittää tämän ällistytävässä järjestyksessä pysyvän universumin miljardeine galakseineen olevan tyhjästä, ilman luoja tai alullepanijaa syntyneenä?

3. Allahin olemassaolosta todistavat kaikki Hänen lähettämänsä ilmestykset ja kirjoitukset (*ash-Shari'ah*). Niiden sisältämät lait ja ohjeet koskettavat luomakunnan asioita ja tarpeita, todistaen että ne tulevat kaikkitietävältä ja ylhäiseltä Jumalalta, joka kaikessa tietää mikä on parasta luoduilleen. Omat havaintonne osoittavat luonnonlaeista samaa kuin Allahin antamat ilmoitukset, mikä todistaa niiden tulevan kaikkeen kykenevältä luojalta.

4. Aistihavaintojen tuomat todisteet Allahin olemassaolosta (*al-Hiss*) ovat kahdenlaiset. Ensinnäkin näemme omin silmin, kuinka Allah vastaa niille, jotka kääntyvät hänen puoleensa ja huutavat häntä avukseen; tämä on ratkaiseva todiste. Allah sanoo:

Entä Nooa. Kun hän huusi meitä muinoin, Me kuulimme häntä ja pelastimme hänet ja hänen perheensä suuresta onnettomuudesta. [21:76]

Allah on sanonut:

Ja kuinka teidän huutaessanne apua Herraltanne Hän kuuli rukouksenne ja sanoi: »Totisesti autan teitä tuhannella enkelillä toinen toisensa jälkeen.» [8:9]

Al-Bukharin kertomassa autenttisessa hadithissa Anas bin Malik § sanoi:

Profeetan □ pitäessä perjantain saarnaa beduiini nousi ylös ja sanoi: “Allahin lähettiläs! Omaisuutemme tuhoutuu ja lapsemme ovat nälissään; pyydä Allahilta (sadetta).” Niin Profeetta □ nosti kätensä (ja pyysi Allahilta sadetta). Sinä aikana ei ollut taivaalla pilveäkään. Mutta kautta Hänen, jonka kädessä sieluni on, pilvet kerääntyivät taivaalle kuin vuoret, ja ennen kuin hän laskeutui puhujankorokkeelta näin veden putoavan hänen parralleen. (Sade jatkui koko viikon.) Seuraavan perjantain saarnan aikaan sama beduiini tai toinen mies nousi ylös ja sanoi:

“Allahin lähettiläs! Taloja on sortunut ja omaisuutemme ja karjamme hukkuu; pyydä Allahia puolestamme (lopettamaan sade). Niin Profeetta ﷺ nosti kätensä ja sanoi: “Oi Allah! Ympärillemme, eikä päällemme.” Niinpä mihin suuntaan hän käsillään osoittikin, pilvet selkenivät pois taivaalta siellä.

Vieläkin näemme, kuinka vilpittömiin rukouksiin vastataan niiden ollessa totuudellisia ja hyväksynnän ehdot täyttäviä.

Toinen silminnähtävä todiste ovat Allahin profeettojen näyttämät ihmeet, joita ihmiset ovat päässeet itse todistamaan tai luotettavista lähteistä kuulemaan. Nämä ihmeet ovat kiistämätön todiste lähettäjänsä Allahin olemassaolosta, sillä sellaiset teot ovat ihmisen omien kykyjen ulottumattomissa. Profeettojensa kautta näyttämillään ihmeillä Allah suo heille apunsa ja edistää heidän tehtäviään.

Esimerkki näistä ihmeistä on Allahin Moosekselle (Musaa) ﷺ antama merkki. Allah käski häntä lyömään sauvallaan mereen, ja meri jakautui kahteentoista vuorenkaltaisten vesimassojen reunustamaan kuivaan osaan. Allah, korkein, sanoo Koraanissa:

Ja me ilmestyimme Moosekselle sanoen: »Lyö sauvallasi merta!» Silloin meri jakautui kahtia, niin että kummallakin puolella kohosi kuin vesiseinä. [26:63]

Toinen esimerkki ihmeistä on Allahin Jeesukselle (’Isa) antama voima herättää kuolleita henkiin haudoistaan. Allah, korkein, ilmoittaa Koraanissa Jeesuksen sanoneen:

...minä olen Jumalan tahdosta parantava sokeana syntyneen ja pitaalisen ja olen herättävä kuolleet eloon. [3:49]

Allah sanoo:

...ja kun herätit kuolleet luvallani ja kun suojelin sinua israelilaisilta sinun esittäessäsi heille selkeitä merkkejä... [5:110]

Kolmas esimerkki on Muhammadin ﷺ näyttämistä ihmeistä. Qureishien heimon pyytäessä häneltä ihmettä todisteeksi profetiudestaan osoitti hän kohti kuuta, joka katsojien hämmästykseksi jakautui kahtia. Allah, korkein, kertoo tästä tapahtumasta:

Hetki lähestyy ja kuu jakaantuu. Mutta jos he näkevät tunnusmerkin, he kääntyvät syrjään ja sanovat: »Valtavaa lumousta!» [54:1-2]

Toiseksi: Usko Allahin herruuteen (*Rububijjah*) vailla ketään vertaista, kumppania tai auttajaa. *Rabb* on Hän, joka luo ja hallitsee omistamaansa maailmankeikkeutta. Ei Hänen lisäksi ole ketään luojaa ja ylläpitäjää, ei korkeinta hallitsijaa eikä käskijää ja lainsäätäjää. Allah, korkein, sanoo:

Teidän Herranne on totisesti Jumala, joka on luonut taivaat ja maan kuudessa päivässä ja noussut sitten valtaistuimelleen. Hän antaa yön peittää päivän, - niin että toinen herkeämättä ajaa toistansa takaa. Aurinko, kuu ja tähdet tottelevat Hänen käskyään. Eikö luomakunta ja valta ole Hänen? Siunattu on Jumala, kaikkien maailmojen Herra. [7:54]

Allah sanoo myös:

Hän lähettää yön peittämään päivän ja Hän lähettää päivän nousemaan yöstä; kumpikin kulkee rataansa säädetyin ajoin; sellainen on Jumala, teidän Herranne. Hänen on kuninkuus, mutta ne, joita te Hänen rinnallaan avuksenne huudatte, eivät omista oljenkorttakaan. [35:13]

Menneisyydestä löydämme vain harvoja ihmisiä, jotka ovat kiistäneet Allahin herruuden. Ne muutamat, jotka julkisesti kiistivät sen mihin syvällä sydämessään uskoivat olivat ylimielisiä ja röyhkeitä ihmisiä. Koraanissa mainittu esimerkki heistä on Faraao, joka sanoi kansalleen:

»Minä olen teidän ylin herranne.» [79:24]

Hänestä Koraani kertoo myös:

Faraao lausui: »Päällikköni, en tiedä teillä olevan muuta jumalaa kuin minä itse. [28:38]

Tiedämme hänen puhuen vastoin todellista uskoaan, sillä Allah sanoo:

Ja he kielsivät ne jumalattomuudessaan ja ylpeydessään, vaikka sydämessään olivat niistä varmoja. Ja katso, millaisen lopun pahuuden harjoittajat saivat. [27:14]

Allah kertoo Mooseksen % sanoneen Faraaolle:

»Totisesti, sinä tiedät, ettei muu kuin taivaitten ja maan Herra ole lähettänyt näitä merkkejä opastukseksi, ja minä uskon, Faraao, että sinä kuulut kadotettujen joukkoon.» [17:102]

Uskottomat ja monijumalaiset arabitkin myönsivät Allahin herruuden, vaikka asettivat Hänen rinnalleen muita palvonnan kohteita. Allah sanoo Koraanissa:

Sano: »Kenelle kuuluu maa ja kaikki, mitä siinä on, vastatkaa, jos tiedätte?» He vastaavat nyt: »Jumalalle.» Sano: »Miksi ette sitten ota vaarin?» Sano edelleen: »Kuka on seitsemän taivaan ja suurimman vallan Herra?» He vastaavat taas: »Jumalalle kuuluu kaikki tämä.» Sano: »Miksi ette sitten Häntä palvele?» Sano vielä: »Kenen kädessä on kaiken valtiut ja kuka antaa suojaa, vaikka häntä vastaan ei ole mitään suojaa, sanokaa, jos tiedätte.» He vastaavat taas: »Tämä kuuluu Jumalalle.» Sano: »Kuinka siis voitte olla noin harhautuneita?» [23:84-89]

Allah sanoo myös:

Jos kysyt heiltä, kuka on luonut taivaat ja maan, he vastaavat varmasti: »Mahtava, ainoa tietävä on luonut ne.» [43:9]

Toisessa säkeessä Allah sanoo:

Ja jos kysyt heiltä, kuka on heidät luonut, he varmasti vastaavat: »Jumala.» Miksi he siis kääntyvät pois? [43:87]

Allahin valta käsittää kahdenlaisia määräyksiä: luomakunnan yleisiin ja luonnollisiin asioihin liittyviä

määräyksiä ja lainsäädännöllisiä ja uskonnollisia käskyjä. Hänen käskynsä ovat perusta palvonnan tekoja ja ihmisten asioita koskeville laille ja määräyksille; kaikkietävässä viisautessaan Hän määrää ja käsksee niin kuin tahtoo. Kuka uskoo tämän vallan kuuluvan Allahin lisäksi toisille syyllistyy *shirkiin*, eikä ole ymmärtänyt *iimania*.

Kolmanneksi: *Uluhiyyah*; Usko Allahin yksin olevan palvonnan arvoinen ja jumaluuden kuuluvan vain Hänelle.

Sana *ilaah* tarkoittaa korkeimmalla kunnioituksella ja täydellä rakkaudella osoitetun palvonnan kohdetta, oikeaa tai väärää. Allah, korkein, sanoo:

Teidän Jumalanne (*ilaah*) on ainoa Jumala (*ilaah*); ei ole muuta Jumalaa kuin Hän, laupias, armollinen. [2:163]

Niin Allah sanoo myös:

Jumala todistaa, ettei ole muuta jumalaa kuin Hän. Samoin enkelitkin ja ihmiset, joilla on tieto ja jotka pysyvät totuudessa, todistavat: »Ei ole muuta jumalaa kuin Hän, mahtava, viisas». [3:18]

Muut jumalat kuin Allah ovat kaikki epäjumalia, ja jumaluuden tai palvonnan osoittaminen niille on väärin ja hyödytöntä. Allah sanoo:

Sillä Jumala on Totuus, ja se on valhetta, mitä he rukoilevat Hänen ohellaan, sillä Jumala on kaikista korkein, kaikista suurin. [22:62]

Niiden kutsuminen jumaliksi ei tuo niille *uluhiyyahin* oikeutta. Pakanallisten arabien epäjumalista “*al-Laati*”, “*al-Uzzaa*”, ja “*Manaat*” antaa Allah seuraavanlaisen selityksen:

Nämä eivät ole muuta kuin nimiä, joita te olette antaneet heille, te ja esi-isänne, eikä Jumala ole lähettänyt heille mitään valtuutta. He noudattavat vain arveluja ja viettiensä oikkuja, vaikka Jumala totisesti on lähettänyt heille johdatuksen. [53:23]

Allah kertoo Joosefin sanoneen vankilassa kahdelle toverilleen heidän epäjumalistaan:

Vankitoverini! Onko parempi, että on useita eri jumalia vai yksi ainoa Jumala, kaikkivaltias! Ne, joita Jumalan ohella palvelette, ovat pelkkiä nimiä, jotka te ja teidän esi-isänne ovat keksineet; Jumala ei ole siihen ylhäältä valtuutta antanut. Tuomio kuuluu Jumalalle yksin. Hän on määrännyt, ettette ketään muuta palvele kuin yksin Häntä. Tämä on oikea usko, mutta useimmat ihmiset eivät sitä käsitä. [12:39-40]

Tästä syystä kaikki Lähettiläät, Allahin rauha ja siunaukset heille, sanoivat ihmisille joiden keskuudessa elivät:

Oi kansani, palvelkaa Jumalaa; teillä ei ole muuta jumalaa kuin Hän. [23:23]

Mutta monijumalaiset ja epäjumalainpalvojat kieltäytyivät tottelemasta, turvautuen palvontansa

kohteeksi ottamiinsa väriin jumaliin. Kuitenkin on Allah todistanut heidän palvontansa turhaksi ja vääräksi kaksin viisain perusteluin:

Ensimmäiset perustelut: Uskottomien palvontansa kohteeksi ottamalla idoleilla ja epäjumalilla ei ole minkäänlaisia ominaisuuksia, jotka tekisivät niistä jumalia. Ne ovat itse luotuja eivätkä ole mitään luoneet; eivät ne voi tuoda hyödyttää tai suojella pahalta palvelijoitaan, eivätkä ne voi antaa elämää tai kuolemaa. Niillä ei ole mitään omaisuutta taivaissa eikä maassa, joiden hallitsemisessa ei niillä ole pienintäkään osaa. Tästä Allah sanoo Koraanissa:

Mutta ihmiset ovat Hänen rinnalleen omaksuneet muita jumalia, jotka eivät pysty mitään luomaan, koska ne itse ovat luotuja; eikä niillä ole mitään valtaa tehdä heille vahinkoa eikä hyvääkään, eivätkä ne liioin hallitse kuolemaa, elämää eivätkä ylösnousemusta. [25:3]

Niin Hän sanoo myös:

Sano (Muhammad): »Huutakaa nyt avuksenne niitä jumalia, joita te Jumalan veroisina palvelette; eihän niillä ole vähäisintäkään valtaa taivaassa eikä maan päällä, ei kuulu niille mitään osuutta kumpaankaan, eikä kukaan niistä pysty Häntä tukemaan. Eikä Hänen edessään kenenkään väliintulo merkitse mitään, paitsi sen, jonka Hän otolliseksi katsoo. [34:22-23]

Allah, korkein, sanoo:

Asettaisivatko he Hänen rinnalleen sellaisia, jotka eivät voi mitään luoda, kun ovat itsekin Hänen luomiaan eivätkä voi heitä auttaa, kun eivät voi auttaa edes itseäänkään? [7:191-192]

Voimattomien epäjumalten ominaisuuksien ollessa näin olemattomat olisi niiden ottaminen palvonnan kohteeksi mitä typerin ja ihmisen arvokkuutta halventavin teko.

Toiset perustelut: Nämä monijumalaisetkin tiedostivat Allahin olevan *rubb*, kaikkeutta yksin hallitseva ja vartioiva luoja, jota vastaan ei ole puolustautuminen. Tämän tiedostaminen vaatii myös sen tiedostamista, että Allah on ainoa Jumala ja yksin ansaitsee palvonnan ja *uluhiyyahin*.

Allah, ylistetty, sanoo:

Oi, ihmiset, palvelkaa Herraanne, joka on luonut sekä teidät että ne, jotka ovat eläneet ennen teitä, jotta pelastuisitte pahasta! Jumala on tehnyt maan teille lepopaikaksi ja kaartanut taivaan ylitsenne, Hän antaa vettä taivaasta ja sillä kasvattaa hedelmiä ravinnoksenne. Älkää siis asettako Jumalan rinnalle muita Hänen vertaisikseen vastoin parempaa tietoaanne. [2:21-22]

Allah sanoo:

Ja jos kysyt heiltä, kuka on heidät luonut, he varmasti vastaavat: »Jumala.» Miksi he siis kääntyvät pois? [43:87]

Ja Allah sanoo myös:

Sano (Muhammad): »Kuka hankkii teille ravinnon taivaasta ja maan päältä? Tai kellä on kuulo

ja näkö vallassaan? Ja kuka tekee kuolleista eläviä ja elävistä kuolleita? Kuka harjoittaa käskyvaltaansa?» He vastaavat silloin: »Jumala.» Sano sinä: »Miksi ette siis palvelisi Häntä?» Hän on teidän todellinen Herranne, ja mitä jää teille, hylättyänne totuuden, muuta kuin eksymys? Sentähden, mistä olettekaan luopuneet pois? [10:31-32]

Neljänneksi: Usko Allahin nimiin ja ominaisuuksiin (*Asmaa was Sifaat*), jotka Hän on ilmoittanut ja vahvistanut Kirjassaan ja Profeettansa sunnassa, liittämättä mukaan lainkaan *tahriffia, ta'tiilia, takyiifia* tai *tamthiilia*.

Allah on sanonut:

Ja Jumalan ovat kaikkein jaloimmat nimet (ominaisuudet). Sentähden rukoilkaa Häntä niillä ja karttakaa niitä, jotka väärinkäyttävät Hänen nimiään! Kyllä he saavat palkan ansioittensa mukaan. [7:180]

Hän sanoo:

Juuri Hän on pannut alulle luomistyön ja antaa sitten kaiken palata takaisin, ja Hänelle tämä on helppoa. Hänelle kuuluvat ylevimmät nimitykset sekä taivaassa että maan päällä, sillä Hän on kaikkivaltias, viisas. [30:27]

Hän sanoo myös:

Hän on taivaan ja maan Luoja; Hän määräsi teille aviopuolisoita keskuudestanne ja myös eläimille parinsa, siten lisääntyäkseen. Ei ole mitään Hänen vertaistaan; Hän on kuuleva, näkevä. [42:11]

Kaksi ihmisryhmää on kulkenut harhaan tässä asiassa:

Ensimmäinen ryhmä ovat *al-Mu'attilah*, jotka kieltävät joitain tai kaikki Allahin nimistä ja ominaisuuksista, väittäen niiden totenapitämisen vaativan *tasbiihia* (katso aikaisempi alaviite). Väite on monessakin mielessä väärä. Ensinnäkin se vaatii Allahin sanojen pitämistä keskenään ristiriitaisina – ylistys ja kunnia Hänelle, joka on moisten väitteiden ja kaikkien epätäydellisyyksien yläpuolella. Allah itse on vahvistanut nämä nimet ja ominaisuudet itselleen, ja Hän kieltää kaikki samankaltaisuudet itsensä ja minkään luodun kanssa. Näinollen ei Allahin nimiin uskomisen voi sisältää *tasbiihia*, sillä tämä antaisi ymmärtää Hänen sanansa olevan keskenään ristiriitaisia ja kumoavan toisiaan.

Väärän siitä tekee myös se tosiasia, ettei kahden asian nimien samankaltaisuus vielä tee niistä täysin samanlaisia keskenään. Kahdella ihmisellä voi olla kuulo, näkö -ja puhekyky, mutta tämä ei millään muotoa tarkoita heidän ominaisuuksiensa olevan keskenään täsmälleen samanlaisia. Samaten eläinkunnassa esiintyy käsiä, jalkoja ja silmiä, joita kaikkia kutsutaan samoilla nimillä, vaikka ovat eri eläimillä täysin erilaisia. Jos huomaamme luomakunnassa nimien samankaltaisuusta huolimatta selvät erot ominaisuuksissa, vielä selkeämmin ymmärrämme suuret ja selvät erot Luojan ja luotujen välillä.

Toinen harhaava ryhmä on *Mushabbihah*, joka kyllä hyväksyy Allahin nimet ja ominaisuudet, mutta syyllistyy *tasbiihin* (ihmisenkaltaistaminen) Allahin ja luodun välillä, väittäen sen olevan kirjoitusten tarkoitus Allahin puhuessa ihmiskunnalle ainoastaan sen rajallisen ymmärryksen mukaan. Väite on

naurettavan epätosi monistakin syistä, muun muassa seuraavista:

Ensiksi: Allah ei voi olla luomuksensa kaltainen; tämän kieltävät niin Kirjoitukset kuin terve järkikin. Olisi mahdotonta, että Koraani ja sunna levittäisivät väärää tietoa.

Toiseksi: Allah kyllä puhui nimistään ja ominaisuuksistaan ihmisille heidän kielellisen ymmärryksensä mukaan, mutta tämä ei tarkoita, että niiden syvimmän olemuksen ymmärtäminen olisi ihmisen saavutettavissa; Allahin perimmäisen olemuksen (*dhaat*) ja ominaisuuksien (*sifaat*) tietämys kuuluu yksin Hänelle. Kun Allah esimerkiksi sanoo olevansa kaiken kuuleva, ymmärrämme kuulemisen kielellisen merkityksen äänien havaitsemiseksi aistein. Emme kuitenkaan voi tältä pohjalta käsittää Allahin kuulon perimmäistä merkitystä, sillä kuulon ominaisuuksien vaihdellessa jo luomakunnan sisällä suuresti on eroavaisuuksien oltava vieläkin suurempia Luojan ja luodun kuulojen välillä.

Allah käyttää asettumisestaan valtaistuimelleen sanaa *istawaa*. Sanan *istiwaa* yleinen merkitys on tiedossa, mutta siitä huolimatta on Allahin *istawaan* merkitys Hänen majesteettisella valtaistuimellaan tuntematon. *Istiwaan* merkitys vaihtelee tekojen ja luotujen kesken; tuolille istuminen on erilaista kuin villin kamelin selkään hyppääminen. Kun *istawaalla* on luotujen kesken näin erilaisia merkityksiä, miten voisikaan Allahin *istawaata* verrata Hänen luotujensa *istawaan*? Jokainen järkevä ihminen tosiaankin ymmärtää *istawaan* eri muotojen välillä olevan valtavat erot.

Usko Allahiin edellä kuvatuilla tavoilla tuo uskovaisille monenlaista hyötyä. Ensimmäisenä *tawheedin* täysi ymmärrys vailla riippuvuutta, toivoa, pelkoa tai palvontaa mitään muuta kohtaan; toisena Hänen nimiensä ja ominaisuuksiensa merkitysten mukainen täydellinen antautuminen Hänen palvomiseensa ja rakastamiseensa; ja kolmantena Hänen palvontansa niin kuin Hän on määrännyt, välttämällä sitä, mitä Hän on käskennyt välttämään.

Usko enkeleihin

Enkelit ovat meille näkymättömiä, Allahia ylistäviä olentoja vailla jumaluutta tai herruutta. Allah loi heidät puhtaasta valosta ja antoi heille järkähtämättömän synnynnäisen taipumuksen totella Häntä kaikessa ja suuret voimat Hänen käskyjensä toimeenpanoon.

Allah sanoo:

Hänelle kuuluu jokainen, joka on taivaassa ja maan päällä. Ja ne, jotka ovat Hänen puolellaan, eivät ole liian ylpeitä Häntä palvelemaan, eivätkä he siihen väsy. Öin ja päivin he Häntä lakkaamatta ylistävät. [21:19-20]

Enkeleiden määrä on niin suuri, että yksin Allah tietää tarkan luvun. Tämä tiedetään Profeetan ﷺ korkeimpaan taivaaseen nousemisesta kertovasta hadithista, joka on Anas ibn Malikin § kertoma ja al-Bukharin sekä Muslimin kirjaama. Siellä Profeetta ﷺ näki *al-Bait al-Ma'moorin* (jatkuvasti asutetun talon), missä joka ikinen päivä rukoilee seitsemänkymmentätuhatta enkeliä, jotka talosta poistuttuaan eivät koskaan palaa sinne.

Usko enkeleihin sisältää neljä tekijää:

1. Niiden olemassaoloon uskomisen

2. Usko niihin, joiden nimet tunnemme (kuten Jibriil), kuten niihinkin, joiden nimiä emme tunne.
3. Usko kaikkiin heidän tunnettuihin piirteisiinsä ja ominaisuuksiinsa, kuten Profeetan ☐ näkemään Jibriilin alkuperäiseen muotoon; siipiä hänellä on kuusisataa ja kokoa niin paljon, että hän peitti koko horisontin.

Enkelit voivat muuttaa muotoaan Allahin käskystä ja tahdosta. Ne voivat ottaa ihmisen muodon, kuten Allahin lähettäessä Jibriilin Maryamin ('Isan % äidin) luo, tai Hänen lähetettyään Jibriilin Profeetta Muhammadin ☐ luo valkeisiin vaatteisiin pukeutuneena mustatukkaisena miehenä, jonka vaatteista ei näkynyt matkustamisen merkkejä eikä kukaan seurueesta tuntenut häntä. Hän istui Profeetan ☐ eteen asettaen polvensa hänen polviaan vasten ja kätensä hänen reisilleen, kysyen Profeetalta ☐ Islamista, *iimanista* (usko), *Ihsaanista* (täydellisyys uskonnossaan), viimeisestä päivästä, ja sen merkeistä. Profeetta ☐ vastasi kaikkiin hänen kysymyksiinsä, ja Jibriilin lähdettyä sanoi seuralaisilleen:

Hän oli Jibriil, joka tuli opettamaan teille uskontoanne. (Kirjannut Muslim)

Samaten olivat Abrahamille ja Lootille lähetetyt enkelit ihmisten muodossa.

4. Usko teoista ja tehtävistä, joita he Allahin käskyille kuuliaisina suorittavat, kuten Hänen palvomisensa ja ylistämisensä yötä päivää väsymättä.

Joillekin enkeleille on annettu omat erityistehtävänsä.

Jibriil (Gabriel): Hänen tehtäväkseen on luotettu on Allahin antamien ilmestysten välittäminen Hänen profetoilleen ja lähettiläilleen.

Mika'iil (Mikael): Allahin suoman elatuksen, kuten sateen ja kasvillisuuden jakamisesta vastaava enkeli.

Israfiil: Hänen tehtäväkseen on annettu trumpettiin puhaltaminen Ylönousemuksen päivän hetkenä.

Malak-ul-Mawt (Kuoleman enkeli): Hänen tehtävänä on kuoleman hetkellä ottaa sielut irti ruumiista.

Malik: Helvetintulta vartioimaan asetettu enkeli.

Sitten on enkeleitä, jotka on asetettu äitiensä kohduissa olevien sikiöiden palvelukseen. Sikiöiden saavutettua neljän kuukauden iän Allah lähettää nämä enkelit kirjoittamaan säädökset heidän tulevan elämänsä järjestelyistä, elinajasta, teoista, ja sijoittumisestaan siunattujen tai kirottujen joukkoon.

On myös määrätty enkeleitä vartioimaan ihmisiä ja kirjaamaan ylös kaikki Adamin lasten teot. Oikealla puolella on enkeli kirjaamassa hyviä tekoja, ja vasemmalla puolella on enkeli pitämässä kirjaa pahoista teoista.

Joillekin enkeleille on annettu tehtäväksi kuulustella haudattuja kuolleita; kaksi enkeliä tulevat kysymään kuolleelta hänen herrastaan, uskonnostaan ja profetastaan.

Enkeleihin uskomisen suuriin hyötyihin kuuluvat muiden muassa:

1. Allahin suuruuden ja suurenmoisen voiman ja vallan myöntäminen, sillä luodun mahtavuus on vain Luojaansa Allahin mahtavuuden aikaansaannosta.
2. Ylistyksen ja kiitoksen antaminen Allahille hänen välittämistään ja huolenpidostaan ihmiskuntaa kohtaan, sillä Hän asetti enkelit heitä suojelemaan, pitämään heidän teoistaan kirjaa ja muilla hyvillä teoilla heitä auttamaan.
3. Enkeleiden rakastaminen sen vuoksi, että he ovat Allahin pyyteettömiä palvojia.

Jotkut muslimien yleisestä mielipiteestä poikkeavat ihmiset ovat kieltäneet enkeleillä olevan fyysisen muodon ja ruumiin, väittäen heidän sen sijaan merkitsevän vain luomakunnassa esiintyvän hyvän luontaista voimaa. Tämä näkökanta on Allahin Kirjan ja Hänen Profeettansa sunnan suoranaista kieltämistä ja vastoin muslimien yleistä mielipidettä (*ijma'*).

Allah on sanonut:

Ylistys olkoon Jumalalle, taivaiden ja maan alkuunpanijalle, enkelien luoja, sanansaattajien, joita kahdet, kolmet ja neljät siipiparit liidättävät. [35:1]

Ja Hän sanoo:

Jospa voisit nähdä heidät, kun enkelit antavat uskottomille täyden ansion mukaan. Kuinka he lyövät heitä kasvoihin ja selkään ja sanovat: »Maistakaa polttavaa tuskaa! [8:50]

Ja Hän sanoo:

Jospa voisit nähdä väärintekijät heidän ollessaan kuolemantuskissa ja enkelien ojentaessa kätensä sanoen: »Luovuttakaa henkenne! [6:39]

Ja Hän sanoo:

Kun pelko heidän sydämistään poistetaan, he (enkelit) kyselevät: »Mitä kaikkea Herrasi on puhunut?» Ja he päättelevät: »Hän sanoi totuuden.» Hänhän on korkein ja ääretön. [34:23]

Paratiisin asukkaista Hän sanoo:

He saavat astua autuuden puutarhoihin, ja samoin ne heidän vanhemmistaan, puolisoistaan ja jälkeläisistään, jotka ovat hurskaita. Ja enkelit käyvät sisään heidän luokseen kaikista ovista. »Rauha olkoon teille, koska kestitte lujina. Miten ihana onkaan lopullinen koti!» [13:23-24]

Al-Bukhari mainitsee Abu Hureirahin § kertoneen, että Allahin Sanansaattaja ﷺ sanoi:

Kun Allah on mieltynyt orjaansa, Hän kutsuu Jibriiliä sanoen: “Allah rakastaa sitä ja sitä (ihmistä), rakasta siis sinäkin häntä”, ja Jibriil rakastaa häntä. Niin Jibriil kutsuu taivaan asukkaita sanoen: “Allah rakastaa sitä ja sitä, rakastakaa siis tekin häntä”, ja taivaan asukkaat

rakastavat häntä. Sitten hänelle suodaan maan pääll hyväksyntä.

Al-Bukhari merkitsi häneltä Allahin Lähettilään □ sanoiksi myös:

Kun perjantain päivä koittaa, enkelit seisovat moskeijan jokaisella ovella kirjatakseen ensimmäisen, ja sitten seuraavan (moskeijaan tulijan). Kun imaami nousee puhujankorokkeelle, he sulkevat kirjakäärönsä ja tulevat kuuntelemaan muistutuksen sanoja.

Ylläolevat tekstit osoittavat selvästi enkeleillä olevan aineellinen muoto, eivätkä he ole pelkkiä hengellisiä voimia, niin kuin harhaanjohdetut väittävät; koko muslimiyhteisö ymmärtää näiden tekstien (ja niiden kaltaisten) tarkoittavan enkeleillä olevan fyysinen muoto ja ruumis.

Usko Kirjoituksiin

Arabiankielinen sana *kutub* tarkoittaa kirjoitettuja (*maktoob*) kirjoja ja kirjoituksia, ja on monikko sanasta *kitab* (kirja, kirjakäärö, kirjoitus). Tässä yhteydessä *kutub* tarkoittaa Kirjoja, jotka Allah lähetti Sanansaattajilleen armoja ja johdatuksena ihmiskunnalle, johtaakseen heidät todelliseen onneen tässä ja tuonpuoleisessa elämässä.

Usko Kirjoituksiin muodostuu neljästä asiasta:

1. Usko siihen, että Allah lähetti Kirjoitukset ilmestyksinä.
2. Usko kaikkiin Kirjoituksiin, josta meillä on varmaa tietoa. Näitä ovat Muhammadille □ lähetetty Koraani; Musaalle % lähetetty Toora; 'Isalle lähetetty *Injeel* (Evankeiumi); ja Dawuudille lähetetty *Zaboor* (Psalmit). Uskomme myös yleisesti kaikkiin muihinkin Allahin lähettämiin Kirjoituksiin, vaikkemme tiedäkään niiden erinäisiä nimiä.
3. Kaiken näiden Kirjoitusten sisältämän tiedon, kuten Koraanin ja muutoksilta säilyneitten aikaisempien kirjoitusten pitäminen varmana totena. Aikaisemmista kirjoituksista voimme varmana totena pitää vain sitä, mikä on yhdenmukaista Koraanin kanssa.

Kirjoihin ja Kirjoituksiin uskomisen suuria hyötyjä ovat:

1. Tietämys siitä, että Allah välittää orjistaan niin läheisesti, että lähetti jokaiselle kansalle ja yhteisölle kirjoitukset opastaakseen heitä menestykseen.
2. Sen ymmärtäminen, että Allah on suuressa viisaudessaan antanut jokaiselle kansalle heille parhaiten sopivat määräykset. Koraanissa Hän sanoo:

Kullekin (heimollenne) Me sääsimme omat lakinsa ja tapansa. [5:48]

3. Kiitollisuus Allahia kohtaan näistä Kirjoista ja Kirjoituksista ihmiskunnan ohjastamiseksi totuuteen.

Usko Profeettoihin ja Lähettiläisiin

Arabiankielinen sana *rusul* on monikko sanasta *rasuul*, joka tarkoittaa viestiä tuomaan lähetettyä

sanansaattajaa. Islamin uskonnollisessa sanastossa *rasuul* on jumalallisen lakisäännösten vastaanottaja ja sen ihmisille julistaja Allahin käskystä.

Ensimmäinen lähettiläistä oli Nuuh (Nooa), ja viimeinen Muhammad; Allah heitä siunatkoon ja pahalta suojelkoon.

Allah, ylistetty, sanoo:

Me olemme totisesti antanut sinulle ilmestykset, samoinkuin annoimme Nooalle ja profetoille hänen jälkeensä. [4:163]

Imaami al-Bukhari on kirjannut hadithin *shafa'asta* (väliintulo), missä Profeetta ﷺ sanoo Anas ibn Malikin § kertoman mukaan:

Ihmiskunta tulee Adamin luo puhuakseen puolestaan, mutta hän kieltäytyy sanoen: "Menkää Nuuhin, Allahin lähettämän ensimmäisen lähettilään luo..."

Muhammadista ﷺ Allah taas sanoo:

Muhammed ei ole kenenkään miehenne isä, vaan Hän on Jumalan sananjulistaja ja profetoista viimeinen, heidän sinettinsä. Jumala on kaikkietävä. [33:40]

Ei ole kansakuntaa, jonka luokse Allah ei olisi lähettänyt lähettilästä lakia tuomaan tai profettaa (*nabi*) elvyttämään aikaisemman lähettilään (*rasuul*) viestiä.

Totisesti olemme kutsuneet jokaisen kansan keskuudesta lähettilään näin lausumaan: »Palvelkaa Jumalaa ja välttäkää syntisiä.» [16:36]

Samaten Allah sanoo:

...eikä vielä ole elänyt kansaa, jonka tykö ei varoittajaa olisi lähetetty. [35:24]

Allah sanoo myös:

Olemmehan totisesti ylhäältä lähettänyt Tooran, jossa on johdatus ja valkeus. Senhän mukaan juutalaisia tuomitsivat profetat - jotka kuuluivat muslimeihin. [5:44]

Lähettiläät eivät ole muuta kuin ihmisiä, eikä heillä ole minkäänlaisia jumalallisia ominaisuuksia tai herruutta.

Allah mainitsee profettansa Muhammadin olevan kaikista lähettiläistään ylhäisin ja kunniassaan ja arvossaan korkein.

Allah sanoo:

Sano: »Ei ole minun vallassani itse itseäni hyödyttää tai vahingoittaa, kaikki on Jumalan vallassa; mutta jos tuntisin salatun, ympäröisin itseni hyvällä, eikä paha minuun ulottuisi. Minä olen vain

varoittaja ja ilosanoman saattaja uskovaisille. [7:188]

Lähettiläät ovat kaikin tavoin inhimillisiä kaikkine heikkouksine ja tarpeineen; kaikkien muiden ihmisten tavoin heitä kohtaavat nälkä, jano, sairaus ja kuolema. Profeetta Ibrahim % kuvailee Herraansa Allahia seuraavin sanoin:

Hän joka antaa minulle syötävää sekä juotavaa. Ja sairastaessani Hän parantaa minut. Hän, joka saattaa minut kuolemaan ja sitten antaa minulle elämän. [26:79-81]

Al-Bukharin, Muslimin ja muiden kirjaamassa aidossa hadithissa Profeetta ☐ sanoo:

Olen vain ihminen kuten tekin; teidän tavoin minäkin unohdan. Kun siis unohdan, muistuttakaa minua.

Korkein palvonnan taso, josta Allah ylistää lähettiläitään on *ubudiyyah* (orjuus, palveleminen ja palvontaan antautuminen). Lähettiläät ovat kaikki *ibadullah*, Allahin orjia.

Nooasta % Allah sanoo:

Hän oli totisesti sangen kiitollinen palvelija. [17:3]

Muhammadista ☐ Hän sanoo:

Siunattu olkoon Hän, joka ylhäältä on lähettänyt ymmärryksen palvelijallensa, jotta hän voisi varoittaa kansoja. [25:1]

Ibrahimista, Ishaaqista (Iisakista) ja Ya'qubista (Jaakobista) Hän sanoo:

Muistakaa myös palvelijoitamme Aabrahamia, Iisakia ja Jaakobia, miehiä, joilla oli voimaa ja viisautta. Totisesti Me kasvatamme heidät puhtaaksi koko olemukseltaan ja alinomaan pitämään silmällä lopullista määränpäättään. Ja totisesti he pääsivätkin Meidän tykömme valittuina, parhaina. [38:45-47]

'Isasta Hän sanoo:

Hän oli vain palvelija, jolle Me osoitimme armoamme ja jonka Me asetimme esikuvaksi Israelin lapsille. [43:59]

Usko Lähettiläisiin ja Profeettoihin muodostuu neljästä tekijästä:

1. Usko lähettiläiden tuoman sanoman olevan totuus Allahilta. Joka kieltää yhden lähettiläistä, kieltää heidät kaikki, kuten Allah sanoo:

Nooan kansa piti lähettiläitä valehtelijoina. [26:105]

Allah piti Nuuhin kansaa kaikkien lähettiläiden kieltäjinä, vaikka he näyttivät epäuskoa vain heidän luokseen lähetettyä Sanansaattajaa kohtaan. Tämän periaatteen mukaan torjuessaan Muhammadin ☐ ja

kieltäytyessään seuraamasta häntä tekevät kristityt saman myös 'Isalle %, Maryamin pojalle, erityisesti kun otetaan huomioon hänen tuoneen ilosanoman Muhammadin ☐ tulemisesta. Ei käy järkeen, että ilosanoman tultua Allahin armosta todeksi ja Lähettilään tultua pelastamaan heidät harhaamiselta kieltäytyvät he kulkemasta hänen viitoittamaansa suoraa tietä.

2. Usko tuntemiimme profeettoihin ja lähettiläisiin, kuten Muhammad, Ibrahim, Musaa, 'Isa ja Nuuh. Edellämainitut viisi lähettilästä ovat *Ulul-'Azm* (järkkymättömässä käsrivällisyydessä ja pitkäjänteisyydessä), ja heitä on kunnioitettava rauhan tervehdyksin (*salaam* ja *salaah*). Koraanissa on kaksi suuraa, missä Allah mainitsee heidät yhdessä; *Surah al-Azhaab*:

Aikoinaan Me olemme tehnyt liiton entisten profeettain samoin kuin sinun (Muhammad) kanssasi, Nooan, Abrahamin, Mooseksen ja Jeesuksen - Marian pojan - kanssa. Se oli luja liittosopimus. [33:7]

ja *Surah ash-Shu'araa*:

Hän on teille määrännyt saman uskonnon, jonka Hän asetti Nooalle, saman, jonka Me olemme ilmoittanut sinulle ja määrännyt Aabrahamille, Moosekselle ja Jeesukselle ja joka kuuluu: »Pysykää kuuliaisina uskonnollenne ja välttäkää hajaannusta.» [42:13]

Niihin heistä, joiden nimiä emme tunne on meillä velvollisuus uskoa yleisesti, sillä Allah on sanonut:

Totisesti Me lähetimme sananjulistajia ennen sinua; heidän joukossaan on muutamia, joista olemme sinulle ilmoittanut, ja toisia, joista emme ole sinulle ilmoittanut. [40:78]

3. Usko kaikkeen siihen tietoon, mitä Lähettiläät ovat luotettavan ja aidon kertojaketjun kautta meille tuoneet.

4. Tottelevaisuuden tekojen suorittaminen Allahin viimeiselle Lähettilälleen ☐ antaman lain (*shari'a*) mukaisella tavalla. Allah sanoo:

Ei, vannon Jumalasi kautta, ett'eivät he ole tosiuskovaisia, ennenkuin ottavat sinut erotuomariksi keskinäisissä kiistoissaan tuntematta sisimmässään mielikarvautta sinun langettamasi päätöksen johdosta ja täydellisesti alistuen. [4:65]

Lähettiläisiin ja profeettoihin uskomisen suuria hyötyjä ovat:

1. Tietämys Allahin suuresta hyväntahtoisuudesta ja armosta: Hän on avoimesti kiinnostunut luotujensa asioista ja siksi lähettänyt Sanansaattajiaan ohjaamaan heidät oikealle tielle ja opettamaan heille oikean tavan palvoa Häntä. Tämä on välttämätöntä, koska ihmiset eivät itsenäisellä ajattelullaan kykene tämän tietämyksen saavuttamiseen.

2. Ylistyksen ja kiitoksen antaminen Allahille tästä suuresta siunauksesta.

3. Rakkaus, kiitos ja arvostus Lähettiläitä ja Profeettoja kohtaan heidän arvolleen sopivalla tavalla, sillä Allah valitsi heidät ja lähetti täyttämään jaloa tehtävänsä; vilpittömästi ja Allahia ylistäen he toivat Hänen viestinsä ihmisille.

Itsepäiset ja ylimieliset ihmiset kapinoiden torjuivat Allahin lähettiläät vedoten väitteeseen, etteivät ihmiset voi olla Hänen lähettiläitään. Allah tekee tyhjäksi heidän väitteensä sanoen:

Mikään muu ei estä ihmisiä uskomasta - johdatuksen saatuaan - kuin se, että he sanovat: »Asettaako Jumala ihmisolennon lähettilääksi?» Vastaa: »Jos olisi sopivaa, että maan päällä vaeltaisi enkeleitä, olisimme kyllä lähettänyt heille enkelin sanansaattajaksi.» [17:94-95]

Allah siis mitätöi heidän väitteensä sen nojalla, että lähettiläät ovat tuomansa viestin kuulijoiden kaltaisia olentoja. Koska maan asukkaat ovat ihmisiä, ovat myös Allahin lähettämät sanansaattajat ihmisiä; jos maata asuttaisivat enkelit, olisivat lähettiläätkin enkeleitä. Allah kertoo, kuinka edellisetkin kansat torjuivat lähettilänsä:

He (epäuskoiset) vastasivat: »Te olette vain ihmisolentoja kuten mekin. Te haluatte kääntää meidät siitä, mitä isämme palvelivat; tuokaa siksi meille selvä todistus.» Heidän lähettilänsä vastasivat heille: »Me olemme vain samanlaisia ihmisolentoja kuin tekin, mutta Jumala on hyvä niille palvelijoillensa, joille tahtoo olla. Me emme saata hankkia itsellemme arvovaltaa muutoin kuin Jumalan luvalla; ja Jumalaan uskovaiset luottakoot. [14:10-11]

Usko viimeiseen päivään ja ylösnousemukseen

Viimeinen päivä on valtaisa tapahtuma, jolloin koko ihmiskunta vaaditaan tilille vastaanottamaan rangaistuksensa pahoista ja palkintonsa hyvistä teoistaan. Sitä kutsutaan viimeiseksi päiväksi, koska se merkitsee maallisen ajan loppua ja päivien päätöstä. Silloin Paratiisin asukkaat astuvat määrättyille paikoilleen Paratiisissa, ja Helvetin asukkaat ottavat paikkansa tulossa.

Usko viimeiseen päivään ja ylösnousemukseen muodostuu kolmesta tekijästä:

1. Usko kuolemanjälkeiseen ylösnousemukseen, joka tapahtuu enkeli Israfiilin puhaltaessa torveen toisen kerran (ensimmäisellä puhalluksella kaikki elollinen kuolee). Ihmiskunta herää henkiin kohdatakseen maailmojen Herran, seisten alasti, paljain jaloin ja ympärileikkaamattomana Herransa edessä. Tästä Allah kertoo Koraanissa:

Sinä päivänä Me käärimme taivaan kokoon, kuten kirjoitukset kääröksi kootaan. Samoin kuin Me alussa loimme oliot, niin saatamme ne takaisin sinne, mistä ovat tulleet. Tämä on Meitä velvoittava lupaus. Totisesti, näin tulemme tekemään. [21:104]

Ylösnousemus on Koraanin, sunnan ja muslimien yksimielisen hyväksynnän (*ijmaa'*) todistama varma totuus. Allah sanoo:

Tämän jälkeen teidän on totisesti kuoltava; mutta ylösnousemuksen päivänä teidät jälleen herätetään eloon. [23:15-16]

Al-Bukharin ja Muslimin hyväksymässä aidossa hadithissa Profeetta ﷺ sanoo:

Tuomion päivänä ihmiset kootaan yhteen paljasjalkaisina ja ympärileikkaamattomina.

Kaikki muslimit ovat yksimielisiä ylösnousemuksen päivästä. Allah on viisaudessaan määrännyt sen tapahtuvaksi, jotta jokainen joutuisi tuomiolle vastaamaan teoistaan. Allah, korkein, sanoo:

Luulitteko, että olimme luonut teidät turhan vuoksi ja ettei teidän ollut palattava Meidän luoksemme?» [23:115]

Profeetalleen ☐ Hän sanoo:

Totisesti, Hän, joka on antanut sinulle tämän Koraanin, on johtava sinut takaisin luvattuun paikkaan. [28:85]

2. Usko tekojen tuomitsemiseen ja niiden mukaiseen palkkioon tai rangaistukseen. Tästä todistavat Koraani ja sunna, ja muslimit ovat siitä yksimielisiä. Allahin orjat vaaditaan kaikki sinä päivänä tilille vastaanottamaan palkkiota teoistaan, kuten Allah sanoo:

Totisesti he palaavat Meidän tykömme, ja Meille on heidän tili tehtävä. [88:25-26]

Tuomiostaan Allah sanoo myös:

Se, joka tekee hyvän työn, saa kymmenkertaisesti takaisin. Ja se, joka tekee pahan teon, palkitaan ainoastaan sen mukaan, heidän kärsimättänsä mitään vääryyttä. [6:160]

Allah ei tuomitessaan tee vääryyttä kellekään, kuten Hän kertoo Koraanissa:

Ylösnousemuksen päivänä Me käytämme oikeudenmukaista vaakaa, niin että kenellekään ei tehdä pienintäkään vääryyttä. Vaikka jokin teko painaisi sinapinsiemenen verran, niin Me otamme sen huomioon, Me olemme kyllin pätevä tilintekijä. [21:47]

Abdullah ibn Umar § kertoo Profeetan ☐ sanoneen:

Allah tuo uskovaisen lähelleen ja suojaa häntä (pahojen tekojensa) ilmitulolta (kaikkien edessä). Hän sanoo: “Muistatko sen ja sen synnin? Muistatko sen ja sen synnin?” ja saa vastaukseksi “Kyllä, oi Herrani!” Kun Allah saa uskovaiselta tunnustuksen hänen synneistään ja tämä luulee olevansa tuhon oma, Allah sanoo: “Olen varjellut sinua näiden pahojen tekojesi paljastumiselta muille elinaikanasi, ja tänään annan ne sinulle anteeksi.” Sitten annetaan hänelle kirja hänen hyvistä teoistaan. Epäuskoisille ja tekopyhille sen sijaan julkisesti julistetaan: “Nämä ovat niitä, jotka puhuivat valheita Herraansa vastaan! Totisesti, Allahin kirous on oikeudettomien yllä!” (Al-Bukhari ja Muslim)

Toisessa autenttisessa hadithissa Allahin Lähettiläs ☐ sanoo:

...jos joku aikoo tehdä hyvän teon, mutta ei tee sitä, Allah kirjaa hänen tililleen yhden hyvän teon. Jos joku aikoo tehdä hyvän teon ja todella toteuttaa aikomuksensa, Allah kirjaa hänelle kymmenestä seitsemäänsataa kertaa palkkiota teostaan. Jos jollakulla on aikomus tehdä paha teko, jonka jättääkin tekemättä, Allah kirjaa hänelle yhden hyvän teon. Jos joku aikoo tehdä pahan teon ja todella tekeekin sen, Allah kirjaa hänen tililleen yhden pahan teon. (Al-Bukhari ja Muslim)

Muslimit ovat yksituumaisen varmoja tilinteon päivän ja tuomion tulemisesta, sillä sekä viisaus että logiikka osoittavat niiden tuloa. Allahin loppumattoman viisauden mukaan on kaikille ihmisille annettava viimeinen ja sitova tuomio. Hän ilmoitti Kirjoitukset ja lähetti Sanansaattajansa vain ja ainoastaan hyväksyttäväksi ja seurattavaksi, ja velvoitti uskovaiset taistelemaan niiden vastustajia vastaan. Tarkassa sodankäyntiä koskevassa laissaan on Hän antanut uskovaisille luvan vuodattaa heidän vertaan ja ottaa haltuun heidän omaisuutensa, naisensa ja lapsensa. Kaikki tämä olisi turhaan, mikäli ylösnousemusta ja tilinteon päivää ei olisi; Allah on kaikkietävässä viisauudessaan kaukana moisen epätäydellisyyden ja ristiriitaisuuden yläpuolella!

Tästä Allah sanoo Koraanissa:

Ja totisesti alistamme kuulusteltaviksemme ne, joille (sanamme julistajia) lähetämme, ja totisesti kuulustelemme myös lähettiläitämme, ja tietäen asiat me osoitamme heille kaikki (heidän tekonsa); emmehän Me (heidän luotaan) poissa ollut. [7:6-7]

3. Usko Paratiisiin ja Helvetin tuleen: ihmisten ja jinnien viimeisiin ja lopullisiin asuinsijoihin.

Paratiisin on Allah valmistanut viimeiseksi lepopaikaksi niille uskovaisille, jotka Häneen uskoen ja Häntä peläten vilpittömästi tottelivat Häntä ja Hänen Lähettilästään. Se on sanoinkuvaamattoman ilon ja onnellisuuden tyyssija, missä uskovaiset palkitaan nautinnoilla, joita “ei yksikään silmä ole nähnyt, korva kuullut tai mieli kuvitellut.”

Allah sanoo:

Ne, jotka uskovat ja tekevät hyviä töitä, ovat totisesti parhaita olentoja. Heidän palkkansa heidän Herransa luona ovat ikiautuuden puutarhat, joita virrat vilvoittavat ja joissa he saavat asua ikuisesti. Heillä on Jumalan mielisuosio, ja heidän onnensa on Jumalassa. Tämä on jokaista varten, joka pelkää Herraansa. [98:7-8]

Allah sanoo myös:

Mutta yksikään sielu ei tiedä, mitä heille on tallessa sellaista, mikä on kirkastava heidän silmänsä, palkkana siitä, mitä ovat tehneet. [32:17]

Helvetintuli on piinan ja rangaistuksen täyteinen viimeinen määränpää, jonka Allah on valmistanut uskottomille – oikeudettomille ja rikollisille, jotka eivät uskoneet Allahiin ja totelleet Hänen Lähettiläitään.

Helvetti on täynnä sanoinkuvaamattoman tuskallisia rangaistuksia ja kärsimystä. Allah, korkein, sanoo:

Ja kavahtakaa Tulta, joka on valmistettu uskottomille. [3:131]

Tarkemmin Hän kuvailee Helvettiä suurassa *Al-Kahf*.

Totisesti, väärämielisiä varten Me olemme valmistanut tulen, joka aitauksena heidät ympäröi. Ja jos he rukoilevat apua, niin he avukseen saavat vettä, joka on kuin sulaa vaskea ja polttaa heidän

kasvonsa. Kauhea on heidän juomansa ja surkea heidän leposijansa. [18:29]

Niinikään Hän sanoo:

Totisesti Jumala on kironnut uskottomat ja valmistanut heille polttavan tulen, jossa heidän tuskansa kestävät eivätkä he löydä ketään suojelijaa eivätkä auttajaa. Sinä päivänä, jolloin heidän kasvonsa painetaan tuleen, he voihkivat: »Voi, jospa olisimme totelleet Jumalaa ja sananjulistajaa!» [33:64-66]

Viimeiseen päivään uskominen on uskoa kaikkeen kuolemanjälkeiseen, kuten:

a) Haudan koetukset, joissa jokaiselta kysytään: “Mitä herraa palvelit? Mikä oli uskontosi? Kuka oli profeettasi?”

Kuten on Koraanissa ja sunnassa selitetty, Allah tekee uskovaisista määrätietoisia ja antaa heille varmuuden sanoissaan. Niinpä uskovainen tulee vastaamaan: **“Herrani on Allah, uskontoni on Islam, ja profeettani on Muhammad.”** Tottelemattomat sen sijaan erehtyvät ja kulkevat harhaan; epäuskovainen sanoo: **“Jaah, en tiedä.”** ja epäilijä ja tekopyhä sanovat: **“En ole varma. Kuulin ihmisten sanovan jotain, joten toistin vain heidän perässään.”**

b) Hauta on oleva paikka joko äärimmäiselle piinalle ja kärsimykselle tai äärimmäiselle ilolle ja onnelle.

Piina ja kärsimys tulee kapinoijien, epäuskoisten ja tekopyhien osaksi. Allah sanoo:

Jospa voisit nähdä väärintekijät heidän ollessaan kuolemantuskissa ja enkelien ojentessa kätensä sanoen: »Luovuttakaa henkenne! Tänä päivänä saatte häpeällisen rangaistuksen siitä, mitä valheellisesti ja perättömästi olette Jumalasta puhuneet ja ylpeinä ylenkatsoneet Hänen tunnusmerkkinsä! [6:93]

Faraosta seuraajineen Allah sanoo:

Tulen eteen viedään heidät joka aamu ja ilta, ja sinä päivänä, jolloin hetki lyö, julistetaan: »Faraon kansalle antakaa pahin rangaistus!» [40:46]

Imaami Muslim on merkinnyt Zaid ibn Thabitin § kertomaksi:

Profeetta □ sanoi seuraajilleen: **“Pyytäisin Allahia sallimaan teidän kuulla, mitä kuulen (ihmisten) rangaistuksista haudassa, mutta pelkään, ettette enää hautaisi kuolleitanne sen jälkeen.”**
Profeetta □ kääntyi heitä kohti sanoen: **“Turvatkaa Allahiin tulessa kidutukselta!”** He vastasivat: **“Turvaamme Allahiin tulessa kidutukselta!”** Hän □ sanoi: **“Turvatkaa Allahiin haudassa kidutukselta!”** He vastasivat: **“Turvaamme Allahiin haudassa kidutukselta.”** Hän □ sanoi: **“Turvatkaa Allahiin kaikilta onnettomuuksilta, näkyviltä tai kätkeyiltä!”** He vastasivat: **“Turvaamme Allahiin kaikilta onnettomuuksilta, näkyviltä tai kätkeyiltä.”** Hän □ sanoi: **Turvatkaa Allahiin yksisilmäisen Antikristuksen (väärän messiaan) turmalta!”** He vastasivat: **“Turvaamme Allahiin yksisilmäisen Antikristuksen turmalta!”**

Valtaisa nautinto ja onni odottaa haudassa niitä, jotka elivät vilpittömästi uskoen. Heistä Allah sanoo:

Niiden luokse, jotka sanovat: »Jumala on Herramme» ja pysyvät oikealla tiellä, laskeutuvat enkelit sanoen: »Alkää pelätkö älkääkä olko murheissanne, vaan ottakaa vastaan ilosanoma paratiisista, joka teille on luvattu. [41:30]

Allah sanoo:

Mutta kun sielu, henkenne ruumiista paetessa, nousee kurkkuun ja te silloin katselette kuolemaa, - vaikka olemmehan Me lähempänä kuolevaa kuin te, teidän sitä kuitenkaan näkemättä - miksi ette te, jotka kiellätte riippuvaisuutenne Jumalasta, voi silloin torjua sitä kääntymään takaisin, jos totta puhutte? Jos kuoleva kuuluu niihin, jotka pääsevät lähelle Jumalaa, tulee hänen osakseen onni, kukkien tuoksu ja autuuden puutarhat. [56:83-89]

Al-Baraa ibn 'Aazibin mukaan Profeetta ﷺ kertoo uskovaisista enkelien kuulusteltua heitä:

Taivaasta kuuluu kutsu: “Orjani on puhunut totta. Varustakaa siis hänen hautansa Paratiisin ylellisyyksin, pukekaa hänet Paratiisin vaatteisiin ja avatkaa hänelle ovi paratiisiin.” Hän jatkoi: “Hän saa nauttia sen (Paratiisin) tyyneydestä ja kauniista tuoksusta, ja hänen hautansa laajennetaan niin suureksi, kuin hänen silmänsä kantaa.”

Tämän ovat kirjanneet imaamit Ahmad ja Abu Dawood pitkässä hadithissa, josta mainitsimme tässä vain osan.

Viimeiseen päivään ja ylösnousemukseen uskomisen tuomia suuria etuja ovat:

1. Palvonnan tekoihin ja tottelevaisuuteen kannustaminen Paratiisin autuuden ja palkintojen toivossa.
2. Tottelemattomuuden tekojen kavahtaminen Helvetin piinallisen rangaistuksen pelossa.
3. Lohdutus uskovaiselle hänen tässä elämässä menettämistään nautinnoista ja Paratiisin autuuden toivossa kestäneistään vaikeuksista.

(Jotkut) epäuskoiset eivät usko kuolemanjälkeisen elämän olevan mahdollista. Heidän epäilynsä perättömyyttä todistavat *ash-Shari'ah* (ilmestykset ja kirjoitukset), *al-Hiss* (aistihavainnot) ja *al-'Aql* (järki ja pohdinta).

Ash-Shari'an todisteena kuolemanjälkeisestä elämästä Allah sanoo:

Epäuskoiset väittävät, ettei heitä milloinkaan herätetä kuolleista. Sano: »Totisesti, Herran nimeen, teidät herätetään kuolleista, ja silloin teille osoitetaan, mitä te olette tehneet, sillä tämä on Jumalalle helppoa.» [64:7]

Uskosta tuonpuoleiseen ovat kaikki kirjoitukset (kuten Toora, Psalmi ja Evankeliumi) yksimielisiä.

Kuolemanjälkeisen elämän mahdollisuuden todistaminen aistihavainnoin (*al-Hiss*):

Ylösnousemuksen mahdollisuutta havainnollistaakseen on Allah kertonut meille menneistä

tapahtumista, joissa ihmiset todistivat omin silmin Hänen herättävän kuolleita henkiin. Koraanin toisessa suurassa *al-Baqarassa* on mainittu niistä viisi:

1. Kertomus Musaan % kansasta, joka sanoi hänelle: **“Emme usko sinua, ellemme näe Allahia suoraan ja esteettä”**, ja kuolema otti heistä vallan. Sen jälkeen Allah herätti heidät henkiin ja sanoi heitä ja kaikkia Israelin lapsia nuhdellakseen:

Entä kun te sanoitte: »Mooses, me emme usko sinua, ennenkuin silmillämme näemme Jumalan», ja taivaan tuli yllätti teidät tuijottaessanne, ja sitten Me sallimme salamanlyömien tointua eloon, jotta ehkä oppisitte olemaan kiitollisia. [2:55-56]

2. Kertomus Israelin lapsista, jotka kiistelivät löytääkseen syyllisen keskuudessaan murhatun miehen vereen. Allah määräsi heidät uhraamaan hiehon ja iskemään sen osalla murhatun ruumista, jotta tämä heräisi henkiin osoittamaan murhaajansa. Allah kertoo tapahtuneesta:

Ja muistatteko, kun olitte surmanneet miehen ja kiistelite toistenne kanssa syyllisyydestä, mutta Jumala tahtoi tuoda ilmi, mitä te salailitte. Ja niin Me sanoimme: »Koskettakaa ruumista jollakin osalla uhrattavaa hiehoa!» Sillä tavalla Jumala herättää kuolleet eloon ja näyttää teille tunnusmerkkejään, jotta olisitte ymmärtäväisiä. [2:72-73]

3. Kertomus miehistä, jotka kuolemaa peläten pakenivat kodeistaan, vaikka olivat tuhatlukuisia. Heidän paettuaan löi Allah heidät kuoliaiksi ja sitten herätti uudelleen henkiin. Tästä Allah sanoo Koraanissa:

Etkö pidä mielessäsi niitä, jotka muinoin tuhatlukuisina lähtivät kodeistaan peläten kuolemaa? Jumala sanoi heille: »Kuolkaa!» ja herätti heidät sitten eloon taas. Jumala totisesti antaa runsaita armolahjoja ihmisille, mutta useimmat ihmiset ovat kiittämättömiä. [2:243]

4. Kertomus miehestä, joka kulki kuolleen ja autioituneen kylän ohi ihmetellen, kuinka Allah enää voisi herättää sen asukkaat henkiin. Niin Allah vei häneltä hengen ja antoi olla kuolleen sata vuotta, kunnes herätti hänet jälleen henkiin. Tästä tapauksesta Allah kertoo:

Tai muistele ihmistä, joka kulki erään raunioiksi sortuneen kaupungin ohi. Hän sanoi: »Kuinka voi Jumala antaa elämän tälle paikalle sen perikadon jälkeen?» Mutta Jumala antoi hänen kuolla sadaksi vuodeksi ja herätti hänet sitten eloon ja sanoi: »Kuinka kauan olet viipynyt täällä?» Hän vastasi: »Olen ehkä viipynyt päivän tai osan päivästä.» Silloin sanoi Jumala: »Ei, olet viipynyt sata vuotta; katso ruokaasi ja juomaasi. Se ei ole pilaantunut, ja katso aasiasi. Tämä on tapahtunut, jotta Me tekisimme sinut tunnusmerkiksi ihmisille. Katso, kuinka Me kokoamme luut ja sitten peitämme ne lihalla.» ja kun tämä selvisi hänelle, sanoi hän: »Minä tiedän, että Jumala on kaikkivaltias.» [2:259]

5. Kertomus Ibrahimista %, kun hän pyysi Allahia näyttämään, kuinka Hän herättää kuolleita. Allah käski häntä teurastamaan neljä lintua ja leikkaamaan ne palasiksi, jotka hänen tuli levittää eri vuorille. Sitten käski Hän Ibrahimin % kutsua kuolleita lintuja, ja kun hän teki niin, tulivat he lentäen hänen luokseen. Tästä Allah kertoo:

Entä kun Aabraham sanoi: »Herra, näytä minulle, kuinka teet kuolleet eläviksi!» Hän kysyi: »Etkö sinä sitten usko siihen?» Hän vastasi: »Kyllä, mutta jotta sydämeni rauhoittuisi.» Silloin

Hän sanoi: »Ota neljä lintua ja leikkaa ne palasiksi, aseta sitten kappale niistä joka vuorelle ja kutsu sitten niitä, niin ne kiiruhtavat luoksesi nopeasti; ja tiedä, että Jumala on mahtava, viisas!« [2:260]

Nämä historiallisesti autenttiset, ihmisten omin silmin todistavat viisi esimerkkiä todistavat kuolleiden voivan herätä henkiin Allahin tahdosta. 'Isan Hänen luvallaan haudoistaan nostamista vainajista mainitsimmekin jo aiemmin.

Kuolemanjälkeisen elämän mahdollisuuden todistaminen järjellä ja pohdinnalla (*al-Aql*)

Tähän voidaan esittää kaksi järkevää perustelua:

Allah on jo kertaalleen luonut kaiken olemassaolevan, joten vieläkin yksinkertaisempaa on Hänelle sen luominen uudestaan. Tällä perustelulla on juurensa Koraanissa:

Juuri Hän on pannut alulle luomistyön ja antaa sitten kaiken palata takaisin, ja Hänelle tämä on helppoa. [30:27]

Allah = sanoo:

Samoin kuin Me alussa loimme oliot, niin saatamme ne takaisin sinne, mistä ovat tulleet. Tämä on Meitä velvoittava lupaus. Totisesti, näin tulemme tekemään. [21:104]

Ylösousemuksen epäilijöistä Hän sanoo:

Sano: »Hän niihin elämän palauttaa, joka ne alkujaankin elämään synnytti, sillä Hän sulkee itseensä koko luomakunnan. [36:79]

Huomaamme myös sateen puutteesta elottoman ja kuivan maan, joka Allahin langetettua sateen sen ylle herää eloon versomaan vihreitä kasveja ja kukoistamaan. Niin on kuolleen maan elvyttäjä kykenevä herättämään kuolleet eläimetkin henkiin; Hän sanoo:

Hänen merkkejään on sekin, että näette maan kuivuneena, mutta kun Me lähetämme sille vettä, se saa elon ja kasvuvoiman; totisesti Hän, joka antaa sille elon, on antava elämän kuolleille, totisesti Hänellä on valta kaiken yli. [41:39]

Ja Hän sanoo:

Me lähetämme myös pilvistä siunatun sateen ja sillä kasvatamme puutarhat ja viljan, joka korjataan, kookkaat palmut, hedelmäkimput oksissa toinen toisensa yläpuolella ravinnoksi palvelijoilleni, ja siten annamme elämän kuivaneelle maalle. Sellainen on ylösousemus. [50:9-11]

Jotkut harhaanjohdetut väittävät rangaistuksen tai autuuden olevan haudassa mahdotonta, koska haudat avatessamme löydämme sisältä vain mädäntyneitä ja hajoavia ruumiita, emmekä hadithien lupaamaa laajentunutta tai kaventunutta hautaa.

Ash-Shari'ah, *al-Hiss* ja *al-Aql* ovat täynnä todisteita, jotka tekevät tyhjäksi harhaanjohdettujen väitteet.

Tässä kirjassa aiemmin mainittujen *Ash-Sharian* todisteiden lisäksi haudan rangaistuksesta tai autuudesta todistaa al-Bukharin kirjaama Abdullah ibn Abbasin § kertoma hadith:

Profeetta ☐ sanoi kävellessään kahden haudan ohi: “Heitä kidutetaan kahdesta suuresta synnistä. Toisella ei ollut tapana puhdistautua virtsasta, ja toisella oli tapana kulkea ympäriinsä levittämässä juoruja ja epäsopua.”

Haudan rangaistuksesta tai autuudesta todistavat aistihavaintomme (*al-Hiss*). Joskus unessa aistimme olevamme valtavalla aukealla tai ahtaalle puristettuna kauhun ja pelon ottaessa vallan. Saatamme jopa nytkähtää hereille näistä painajaisista vain huomataksemme makaavamme sängyssämme. Uni on kuoleman kaksonen, eräänlainen *wafaat* (täyttymys, kuoleman hetki), kuten Allah sanoo:

Jumala ottaa huostaansa joka ihmisen sielun hänen kuollessaan, ja sellaisilta, joiden aika ei ole kuolla, heidän nukkuessaan. Niiden sielut Hän pidättää, joiden Hän on kuolla määrännyt, ja muiden sielut palauttaa Hän määrähetkeen asti. Tässä on tunnusmerkki ihmisille, jotka mietiskelevät. [39:42]

Haudassa tapahtuvan puolesta puhuvat myös järki ja päättely (*al-Aql*). Joskus unessa näkemämme asiat toteutuvat ja käyvät yhteen todellisuuden kanssa. Joku saattaa esimerkiksi nähdä Profeetan ☐ unessaan. Nähdessään Profeetan ☐ sellaisena, millaiseksi hänet haditheissa kuvaillaan, tiedämme nukkujan totisesti nähneen hänet, vaikka uneksikin vain vuoteessaan kaukana näkemästään. Kun tämä on mahdollista aineellisen maailman asioissa, eikö myös tuonpuoleinen olisi unin aistittavissa?

Epäuskovaisten epäilyihin jotka kumpuavat siitä, etteivät he näe ruumiita rangaistavan tai hautoja kavennettavan tai levennettävän voidaan vastata seuraavista näkökannoista:

Ensimmäinen näkökulma asiaan on, että uskonnollisia kysymyksiä ja *shari'aa* ei voi kumota pelkästään epäilyksiin vedoten ilman minkäänlaista perusteltua vastaväitettä: voi olla, että vain ymmärrys on puutteellinen. Jo arabirunoilijakin sanoi:

*Monet näkevät viisaissa sanoissa virhettä
Vaikka virheellistä on vain heidän ymmärryksensä*

Toinen huomionarvoinen seikka on, että mikä tapahtuu haudassa kuuluu näkymättömän maailman asioihin – ei siis aistein havainnoitavaan maailmaan. Jos kysymyksiä näkymättömästä voitaisiin koetella ja varmistaa aistihavainnoin, ei uskolle jäisi enää lainkaan sijaa. Usko ilmestyksiin ei siten toisi minkäänlaista etua, kun uskovainen ja epäuskoinen olisivat samalla viivalla.

Kolmanneksi on pidettävä mielessä, että vain vainaja itse kokee haudan tapahtumat ja sen lakeuden tai ahtauden. Sama on asianlaita myös nukkuvan osalta. Hänen kokiessaan kaikki uniensa tuntemukset painajaisten ahtaudesta hyvän unen vapaudentunteeseen muut näkevät hänet vain nukkumassa vuoteellaan. Samaten Profeetta ☐ sai ilmestyksiä, joita seuralaiset hänen ympärillään eivät kuulleet. Joskus Profeetan ☐ luokse tuli ihmisen muodossa enkeli, jota seuralaiset eivät myöskään kuulleet tai nähneet.

Neljäntenä vastauksena epäuskoisten epäilyihin on tosiasia, että me luodut olennot kykenemme

aistimaan vain osan siitä, mikä meitä ympäröi. Maailmankaikkeudessa on paljon sellaista, mikä on aistihavaintojemme ulottumattomissa. Kaikki mitä on seitsemässä taivaassa ja maan päällä ylistää Allahia, muttemme kykene kuulemaan tätä ylistystä. Vain joskus antaa Allah joillekin luoduilleen mahdollisuuden sen kuulemiseen, kuten Hän sanoo:

Seitsemän taivasta ja maa sekä kaikki, mitä niissä on, julistavat Hänen kunniaansa. Eikä ole mitään, mikä ei julistaisi Hänen kunniaansa, mutta te ette käsitä heidän kunnioitustaan. Totisesti, Hän on ylevämielinen, anteeksiantava. [17:44]

Dzinnitkin kulkevat ympäriinsä maassa, muttemme voi nähdä niitä. Dzinnejä tuli Lähettilään ☐ luo kuuntelemaan hänen Koraanin resitointiaan, ja hänen lopetettuaan palasivat he dzinnien asuinsijoille viemään sanomaa, kuten Koraanissa kerrotaan. Kaikki tämä jää aistiemme ulkopuolelle, emmekä voi sitä havaita. Allah sanoo:

Te ihmisen (Aadamin) lapset, älkää antako Saatanan vietellä teitä samalla tavalla, kuin hän aiheutti teidän (ensimmäisten) vanhempainne karkoituksen paratiisista, riistäen heiltä (viattomuutensa) verhon näyttääkseen heille heidän hävettävät ominaisuutensa. Katso, hän ja hänen joukkonsa näkevät teidät sieltä käsin, missä te ette heitä näe. Katso, me olemme asettanut pahat henget niiden liittolaisiksi, jotka eivät usko. [7:27]

Emme voi vain kiistää kaiken sen olemassaoloa, mikä on aistiemme ja ymmärryksemme saavuttamattomissa. Niinollen ei ole myöskään sallittua kiistellä siitä, mitä näkymättömästä maailmasta on todistettu ilmoitetuissa kirjoituksissa.

Usko qadariin

Arabiankielinen sana *qadar* merkitsee ennaltamääräämistä, jolla Allah on kaikkیتietävässä viisautessaan säätänyt kaikelle luodulle tarkkaan lasketun kohtalonsa.

Usko qadariin muodostuu neljästä tekijästä:

1. Usko siihen, että kaikki maailmankaikkeuden asiat menneestä, nykyhetkestä ja tulevaisuudesta pienimpine yksityiskohtineenkin ovat Allahin tiedossa. Hänen täydellinen tietämyksensä kattaa kaikki Hänen omansa ja luomakunnan teot.
2. Kaikki ennaltamäärätty on kirjoitettu *al-Lawh-al-Mahfoodhiin* (Varjeltuun tauluun), joka on Allahin luona. Allah sanoo:

Etkö tiedä, että Jumala tuntee kaiken, mikä on taivaassa ja maan päällä? Totisesti, tämä on Kirjassa. Totisesti, tämä on helppoa Jumalalle. [22:70]

Sahih Muslimissa on kertomus Abdullah ibn 'Amr ibn al-'Aasilta §, joka kertoo Allahin Lähettilään sanoneen:

Allah kirjasi kaikki luotua koskevat määräykset viisikymmentätuhatta vuotta ennen kuin loi taivaat ja maan.

3. Sen uskominen, ettei mikään voi tapahtua tai olla olemassa muuten kuin Allahin luvalla ja tahdosta. Tämä koskee niin Allahin omia kuin luomakunnankin tekoja. Omista teoistaan Allah sanoo:

Herrasi voi luoda ja valita mitä haluaa. [28:68]

Jumala tekee tahtonsa mukaan. [14:27]

Hän muovaa teidät äidin kohdussa tahtonsa mukaan. [3:6]

Luomiensa olentojen teoista Allah sanoo:

Jos Jumala olisi tahtonut, olisi Hän voinut antaa heille ylivoiman, ja he olisivat varmasti sotineet teitä vastaan. [4:90]

Ja Hän sanoo:

Mutta jos Jumala olisi tahtonut, eivät he olisi saattaneet tehdä niin. Jätä heidät siis kaikkine keksintöineen! [6:137]

4. Usko siihen, että koko luomakunta kaikkine tekoineen, tapahtumineen, ominaisuuksineen ja liikkeineen on Allahin luoma, niin kuin Hän sanoo:

Jumala on kaiken luonut ja pitää kaiken vallassaan. [39:62]

Allah sanoo:

Hän on myös luonut kaiken ja antanut kullekin ansionsa mukaan. [25:2]

Allah kertoo Ibrahimin % sanoneen kansalleen epäjumalapatsaistaan:

Jumalahan on luonut teidät ja teidän tekeleenne. [37:96]

Qadar sellaisena kuin edellä selitettiin ei ole ristiriidassa ihmisten vapaan tahdon ja valintojensa mukaisesti toimimisen kanssa, ja tästä todistavat sekä *ash-Shari'a* (kirjoitukset) että *al-Waqi'* (ympäriällämme havaitsemamme todellisuus).

Uskonnollisten kirjoitusten tuomina todisteina ristiriidan puutteesta voidaan siteerata Allahin sanoja:

Tuo päivä on totuuden päivä, ja se, joka parhaimman valitsee, turvautuu Herraan. [78:39]

Käykää vainiollanne mielenne mukaan [2:223]

Jokaisella on omat kykynsä toteuttaa aikomuksiaan, mistä todisteena Allah sanoo:

Sentähden täyttäkää velvollisuutenne Jumalaa kohtaan kykynne mukaan, ottakaa vaarin, totelkaa ja uhratkaa varojanne; se koituu sielujenne parhaaksi!

Jumala ei ketään rasita yli voimien; mitä kukin on aikaansaanut, on hänen edukseen, ja häntä vastaan nousee vain se, minkä hän itse on aiheuttanut. [2:286]

Jokainen tietää ihmisellä olevan tahtonsa ja kykynsä, joiden mukaisesti toimia ja liikkua. Kykenemme tekemään eron omasta tahdostamme tapahtuvan, kuten puhumisen ja kävelemisen, ja tahdostamme riippumattoman, kuten sairastumisen välillä. Tapahtuivatpa asiat ihmisen tahdon ja kykyjen mukaan tai niistä riippumatta, eivät ne käyneet toteen muuten kuin Allahin korkeimmasta tahdosta. Tässä on *al-Waqi'n* todiste, etteivät ennaltamäärääminen ja vapaa tahto ole lainkaan ristiriidassa keskenään. Hän, jonka tahdosta kaikki tapahtuu sanoo:

...jokaiselle teistä, joka tahtoo pysytellä oikealla tiellä. Mutta ette te itse tahdo, ellei Jumala, maailmojen Herra, sitä tahdo. [81:28-29]

Koko maailmankaikkeus kuuluu Allahille, eikä Hänen valtakunnassaan mikään tapahdu muuten kuin Hänen viisaudestaan ja tahdostaan.

Qadarista ei kuitenkaan tule tehdä tekosyytä velvollisuuksiensa laiminlyönnille. Ei pidä uskotella itselleen, että *qadar* vapauttaa vastuusta ja oikeuttaa synnin tekemisen. Yritykset tehdä näin ovat perusteettomia ja väärin kahdesta syystä:

1. Allahin ilmoitus:

Ne, jotka asettavat muita Jumalan rinnalle, sanovat: »Jos Jumala olisi tahtonut, emme olisi asettaneet muita Hänen vertaisikseen, eivätkä meidän isämmeäkään, emmekä olisi mitään kieltoja asettaneet.» Samoin teeskentelivät ne, jotka ennen heitä elivät, kunnes he saivat maistaa ankaruuttamme. Sano: »Onko teillä mitään tietoa meille esiintuotavaksi? Te seuraatte vain mielikuvitustanne, ettekä muuta tee kuin luulottelette.» [6:148]

Näillä epäuskoisilla ei ollut mitään pätevää syytä väittää, että mitä he tekevätkin on vain *qadarin* mukaista. Jos heidän syynsä olisi hyväksyttävä, miksi Allah rankaisisi heitä synneistään?

2. Allahin ilmoitus:

Oli profeettoja, jotka toivat ihmisille ilosanoman ja (toisia, jotka) varoittivat, jottei ihmisillä heidän lähettämisenä jälkeen olisi mitään veruketta Jumalaa vastaan; Jumala on, näet, mahtava ja viisas. [4:165]

Jos epäuskoisilla todella olisi perusteltu syy vedota *qadariin*, ei Allah olisi kumonnut heidän tekosyitään näyttämällä heille, että *qadaria* oli myös Profeettojen lähettäminen. Näin eivät uskottomat voi käyttää *qadaria* tekosyynä epäuskolleen, sillä heidän tottelemattomuutensa viestin kuulemisen jälkeen on myös Allahin *qadaria*. He olisivat siis voineet välttää Allahin rangaistuksen valitsemalla seurata Hänen Lähettäjänsä, mutta omaa tahtoaan valitsivatkin tottelemattomuuden.

Al-Bukhari ja Muslim ilmoittavat Ali bin Abi Talibin § kertoneen, että Profeetta ﷺ sanoi:

Viimeinen määränpää, Helvetti tai Paratiisi on jo määrätty itse kullekin.

Siihen eräs mies sanoi:

Oi Allahin Lähettiläs! Tulisiko meidän jättäytyä tämän varaan?

Hän □ vastasi:

Ei! Tehkää tekoja, sillä jokaista autetaan (tekemään mitä on tekevä ja saavuttamaan määränpänsä). Sitten hän luki Koraanista seuraavat jakeet:

Joka on antelias ja karttaa pahaan sekä rakastaa hyvää, häntä autamme vähitellen saavuttamaan onnellisen päämäärän, mutta toisin on sen, joka on kitsas, itseänsä täynnä, eikä hyveestä välitä, hänen annamme vähitellen joutua pahan valtaan, [92:5-10]

Muslimin versiossa Profeetta □ vielä täydensi:

Jokaista autetaan siinä, mihin hänet on luotu.

Allahin Lähettiläs □ siis käski meitä jatkamaan ponnistelua hyvien tekojen vuoksi ja kielsi (harhakäsityksiin perustuvan) *qadarin* varaan jättäytymisen.

4. Allah käski ihmiskuntaa olemaan Hänelle kuuliaisiksi seuraamalla lakeja ja määräyksiä, eikä kāske ketään ylittämään kykyjään. Hän sanoo:

Sentähden täyttäkää velvollisuutenne Jumalaa kohtaan kykynne mukaan. [64:16]

Allah sanoo myös:

Jumala ei ketään rasita yli voimien. [2:286]

Jos ihminen olisi pakotettu jonkin asian tekemiseen, vaadittaisiin häneltä siten kykyjensä ylittämistä. Sellainen harhakäsitys ei sovi Allahin ominaisuuksiin, sillä Hän ei kāske ihmistä mihinkään, mikä on tämän voimien ja vapaan tahtonsa ulottumattomissa. Tähän periaatteeseen nojaten Allah antaa anteeksi tietämättömyydestä, unohduksesta tai pakon edessä tehdyt synnit.

5. *Qadarin* salaisuudet ovat yksin Allahin tiedossa, ja ihmiset perustavat harkitut toimensa vain vapaaseen tahtoonsa. Jokainen teko pohjautuu siis itse kunkin omaan tahtoon, eikä *qadarin* tuntemukseen. Täten ei kukaan voi puolustautua *qadarin* verukkeella, koska tieto *qadarista* on yksin Allahin. Tietämyksen rajojen ulkopuolelle jäävää tietoa ei voi käyttää tekojensa perusteluun.

6. Ihminen on kyllä hyvin halukas hakemaan nautintoa siitä, mikä häntä miellyttää ja välttämään vaivoja. Kukaan ei luovu siitä, mikä tuo hänelle etua ja nautintoa suosien sitä, mikä aiheuttaa hänelle harmia ja vaivoja sillä verukkeella, että *qadar* sai hänet tekemään niin. Miksi siis jättää vielä suurempaakin hyötyä tuovat Allahin käskyt ja ottaa tilalle vaivoja ja harmia käyttäen *qadaria* tekosyynään? Sama logiikka pätee kummassakin tapauksessa.

Asiaa voidaan havainnollistaa esimerkillä. Jos jollakulla olisi edessään kaksi tietä, joista toinen johtaa kaaokseen, murhaan, ryöstelyyn, nälkään, raiskauksiin ja turvattomuuteen, ja toinen tie ylelliseen

elämään, varmuuteen, itsekunnioitukseen ja perheen ja omaisuuden turvaan, kumman tien hän valitsisi? Kukaan järjissään oleva ei astuisi ensimmäiselle tielle perustellen valintaansa sillä, että *qadar* sai hänet tekemään sen. Miksi siis tuonpuoleisen asioissa valita *qadariin* vedoten Helvettiin eikä Paratiisiin johtava tie, kun maallisissa asioissa ei kukaan toimisi samoin?

Toinen esimerkki on siinä, miten sairaut ottavat määrätty lääkkeensä, vaikka pitäisivätkin niiden makua vastenmielisenä, ja jättävät oloaan heikentävät ruoat tullakseen terveeksi. Sairaut eivät *qadarin* verukkeella jättäisi lääkkeitään ottamatta eivätkä söisi terveydelleen vaarallisia ruokia, joten miksi jättää tottelematta Allahia ja Hänen Lähettilästään ja rikkoo käskyjä väittäen sen olevan *qadarin* syytä? On ilmeistä, että tämä on Saatanan huonoimpia temppuja ja heikoimpia tekosyitä.

7. Oletetaan, että syntejään ja vastuuttomuuttaan *qadarilla* perustelevan henkilön kimppuun hyökätään, hänen omaisuuttaan viedään ja kunniaansa loukataan. Kun hyökkääjä sitten sanoisi: “Hei, älä minua syytä! Kävin kimppuusi vain Allahin *qadarin* ansiosta”, ei uhri ikimaailmassa hyväksyisi sellaista tekosyytä pahantekijältään. Kuinka hän siis hyväksyy *qadarin* tekosyyksi rikkomuksilleen Allahia kohtaan, kun ei kelpuuta samaa tekosyytä rikkomuksille itseään kohtaan? Sellaisen henkilön kaksinaismoralismi ei totisesti tunne rajoja.

Kerrotaan, että varkaudesta kiinni jäänyt mies tuotiin Umar ibn al-Khattabin § eteen, ja Umar antoi käskyn leikata mieheltä käsi irti. Mies sanoi: “**Odota, uskovaisten johtaja! Varastin vain Allahin *qadarin* ansiosta!**” Umar vastasi: “**Ja *qadarin* ansiosta katkaisemme kätesi.**”

Usko *qadariin* tuo monenlaista suurta hyötyä:

1. Luottamus Allahiin tekojensa toteuttamisessa. Kun joku suorittaa tekonsa niiden syiden ja seurausten mukaisesti, ei hän jää pelkästään syystä ja seurauksesta riippuvaiseksi tietäessään, ettei mikään tapahdu muuten kuin Allahin tahdosta.

2. Se estää ihmistä muuttumasta koppavaksi ja ylimieliseksi saavutettuaan tavoitteensa, koska hän tietää onnistumisensa olleen vain Allahin siunauksen mahdollistamaa. Pöyhkeily on kiittämättömyyttä Allahia kohtaan, ja *qadariin* uskominen muistuttaa meitä velvollisuudestamme Allahin kiittämiseen.

3. Tyydytyksen, rauhan ja turvallisuuden tunteen saaminen Allahilta ymmärtämällä sen, ettei mikään tapahdu muuten kuin *qadarin* kautta. Näin ei ihminen joudu kantamaan huolta miellyttävien asioiden menettämisestä ja epämiellyttävien kohtaamisesta, sillä hän tietää saavansa vain sen, mitä Allah on kaikkietävässä viisauudessaan määrännyt hänen osakseen. Allah sanoo:

Mitään ei tapahdu maailmassa eikä teissä itsessänne, jota ei ole merkitty Pyhään kirjaan, ennenkuin Me annamme sen tulla ilmi. Tämä on totisesti helppoa Jumalalle. Älkää siis murehtiko sitä, mitä olette menettäneet, älkääkään myöskään kerskuko sen perusteella, mitä Hän on teille antanut, sillä Jumala ei rakasta röyhkeätä ja kerskailevaa ihmistä. [57:22-23]

Profeetta □ sanoi:

Miten hyvä onkin uskovaisen osa! Kaikki häntä kohtaava on hänelle hyväksi, eikä näin ole laita kenenkään muun kanssa. Ilon tullessa hänen osakseen on hän kiitollinen (Allahille), mikä on hänelle hyväksi. Onnettomuuden kohdatessa häntä kestää hän sen kärsivällisesti, mikä on

hänelle hyväksi. (*Sahih Muslim*)

Kaksi ryhmää ovat kulkeneet harhaan käsityksissään *qadarista*:

Jabriyyah sanovat, että ihmiset tekevät kaiken pakotettuna, vailla vapaata tahtoa.

Qadariyyah sanovat, että ihmisten teot ovat Allahin tahdosta riippumattomia, eikä Allahilla ole heidän tekoihinsa valtaa.

Ensimmäisten väitteen kumoavat *ash-Shari'a* (kirjoitukset) ja *al-Waqi'* (ympäröivä todellisuus). *Ash-Shari'a* todistaa *Jabriyyahia* vastaan seuraavasti:

Allah = vahvistaa meillä ihmisillä olevan omat tahtomme ja voimamme, jotka Hän on meille omaksi antanut. Koraanissa Hän sanoo:

Jotkut teistä halusivat tämän elämän hyvyttä ja toiset teistä halusivat kuoleman jälkeistä elämää. [3:152]

Sano: »Totuus on tullut Herraltanne; ken tahansa sitä haluaa uskoa, hän uskokoon, ja ken tahansa tahtoo epäillä, antakaa hänen epäillä. Totisesti, väärämielisiä varten Me olemme valmistanut tulen, joka aitauksena heidät ympäröi. [18:29]

Kuka tahansa tekee hyvää, sille se koituu hänen oman sielunsa hyväksi, ja kuka pahaa tekee, sille koituu se hänen sielunsa vahingoksi. Herrasi ei tee vääryyttä palvelijoilleen. [41:46]

Al-Waqi' todistaa *Jabriyyahin* harhakäsitystä vastaan. Jokainen tietää vaistomaisesti eron tahdonalaisten toimiensa, kuten kaupankäynnin, syömisen ja juomisen ja tahdosta riippumattomien toimien, kuten aivastamisen ja katolta vahingossa putoamisen välillä. Ensimmäisten kaltaiset tapahtumat ovat varmuudella ihmisen itsensä omalla tahdollaan valitsemia, kun taas jälkimmäiset ovat hänen tahtonsa ja valtansa ulottumattomissa.

Qadariyyahin väitteen voi kumota sekä *ash-Shari'alla* että *al-Aqlilla* (järjellä ja pohdinnalla).

Ilmestyksissä ja kirjoituksissa Allah tekee selväksi, että on luonut kaiken tahdostaan, eikä mikään tapahdu ilman Hänen tahtoaan. Koraanissa Hän sanoo:

Ja jos Jumala olisi tahtonut, niin ne jotka seurasivat heitä, eivät olisi taistelleet toisiaan vastaan, senjälkeen kuin selvät todistukset olivat tulleet heidän osakseen. Mutta he olivat eripuraisia: heidän keskuudessaan oli uskovaisia ja uskottomia,- ja jos Jumala olisi tahtonut, eivät he olisi taistelleet toisiaan vastaan, mutta Jumala tekee, mitä haluaa. [2:253]

Ja Hän sanoo:

Jos Me olisimme tahtonut, olisimme totisesti voinut antaa jokaiselle sielulle johdatuksensa, mutta sanani on käyvä toteen: »Totisesti, olen täyttävä helvetin dzinneillä ja ihmisillä sekaisin.» [32:13]

Harhakäsitys luomakunnan riippumattomuudesta Allahin tahdosta on helposti kumottavissa järkevällä

päätelyllä. Koko maailmankaikkeus kuuluu Allahille ja on Hänen valtakuntaansa. Kaikkeuden yhtenä osana ihminenkin on vain Allahin omaisuutta ja Hänen orjansa ja palvelijansa, eikä palvelijalla ole oikeutta Herransa omaisuuteen muuten kuin Hänen luvallaan ja tahdostaan.

Islamilaisen uskon päämäärät

Arabiankielisellä sanalla *Hadaf* (päämäärä) on useita merkityksiä. Sillä voidaan tarkoittaa kohdetta, johon ammuttaessa tähdätään tai haluttua ja tavoiteltua asiaa.

Islamilaisen uskon tavoitteina voidaan pitää niitä jaloja tarkoituksia, mihin uskoa seuraamalla ja noudattamalla tähdätään. Päämääriä on useita, seuraavana on lueteltu vain osa:

Ensimmäinen tavoite: Aikomusten puhtaus ja vilpittömyys. Allah on kaiken luoja, jolla ei ole kumppaneita. Kaikki palvelon teot on tehtävä vain Hänen vuokseen.

Toinen tavoite: Mielen ja älyn vapauttaminen harhakäsityksistä, tyhmyyksistä ja järjenvastaisuuksista. Vailla oikeaa uskoa ajattelu ja hengellisyys köyhtyy, johtaen materian ja halujen palveluun ja vääristyneiden ideologioiden ja oppien seuraamiseen.

Kolmas tavoite: Mielen ja sydämen rauha ja tyyneys. Usko hälventää epätoivon ja sydämen ahdistuksen, sillä uskossa on ihminen kiinnittynyt Luojaansa, joka pitää hänestä huolen. Uskovainen hyväksyy Herransa ja Elättäjänsä lainsäätäjäksi, hallitsijaksi ja tuomariksi ja näin saa tyydytyksen Allahin *qadarin* viisaudesta. Uskova sydän on islamille avoin eikä kaipaa sille mitään korviketta.

Neljäs tavoite: Kirkas ajatus ja aikomusten puhtaus ja vilpittömyys Allahin, ainoan jumalan palveluksessa ja kanssakäymisessä ihmisten kanssa. Islamin keskeinen periaate on Lähettiläiden sanoman seuraaminen puhtaasti ja vilpittömästi aikomuksissa ja teoissa.

Viides tavoite: Päätäväisyys ja määrätietoisuus kaikissa asioissa. Tuonpuoleisen palkkion toivossa ei uskovainen muslimi sivuuta tilaisuutta hyvän tekemiseen, ja rangaistuksen pelossa hän karttaa pahaan johtavia kiusauksia. Näin hän toimii koska on tietoinen, että islamin perusteisiin kuuluu usko Ylösnousemuksen päivään ja tilintekoon hyvistä sekä pahoista teoista. Allah sanoo:

Ja jokaista varten on eri asteita aina hänen tekojensa mukaan; eihän Herrasi ole tietämätön siitä, mitä he tekevät. [6:132]

Allahin Lähettiläs ☐ rohkaisi meitä tässä tavoitteessa:

Uskossaan vahva on parempi ja Allahille rakkaampi kuin uskossaan heikko, ja jokaisessa uskovaissessa on hyvää. Tavoitelkaa innokkaasti sitä, mikä on teille hyödyksi ja etsikää Allahin apua älkääkä lannistuko. Mikä teitä kohtaakin, älkää sanoko: “Jos vain en olisi tehnyt näin ja näin, ei tätä olisi tapahtunut minulle,” vaan sanokaa: “Allah on näin määrännyt, ja Hän tekee niin kuin tahtoo,” koska “jos” aloittaa Saatanan teot.” (*Sahih Muslim*)

Kuudes tavoite: Muslimien yhteisön rakentaminen vahvaksi kansaksi, jonka jäsenet antavat kaikkensa Allahin vuoksi vahvistaakseen ja suojellakseen yhteisönsä perustuksia. Näitä uskovaisia eivät Allahin

vuoksi kohtaamansa vaikeudet huoleta, ja Allah sanoo heistä:

Uskovaisia ovat vain ne, jotka uskovat Jumalaan ja Hänen sananjulistajaansa eivätkä epäile, vaan panevat alttiiksi omaisuutensa ja henkensä ponnistellessaan Jumalan tiellä; nämä ovat vanhurskaita. [49:15]

Seitsemäs tavoite: Suurenmoisen onni ja autuus tässä ja tuonpuoleisessa elämässä hyvissä teoissa kilvoitellen, jotta yksilöinä ja yhteisöinä saavuttaisimme kaikista ylväimmät palkinnot. Tästä Allah sanoo Koraanissa:

Ken tahansa tekee hyvää, olkoon hän mies tai nainen, kun hän samalla on uskovainen, hänen Me totisesti annamme viettä onnellista elämää, ja sellaisille Me maksamme palkan parhaasta, mitä ovat tehneet. [16:97]

Nämä ovat joitakin niistä jaloista tavoitteista, joihin pyrimme ja joita toivomme kaikille muslimeille.

Suomen ja Baltian Maiden Muslimi Järjestö ry
Tulisuontite 1, 00820 Helsinki
www.sbjmmj.org tai helmu.org tai helmu.fi
info@helmu.org tai info@sbmmj.org
Puh: 045 882 5681